

COLEGIUL MILITAR LICEAL "MIHAI VITEAZUL"

Inimi sub drapel

Alba Iulia 2011
Nr. 20

Colectivul redacțional:

Colonel Marcel DOMȘA
Colonel Gheorghe URIAN
Profesor Dorina TRIFON
Profesor Teodora DĂNCILĂ
Profesor Cosmina MIRCEA

Foto:

Psiholog Darius DURIGA
Referent relații publice Daniela FILIMON

Procesare foto și concepția grafică:

Ajutor analist programator Aurora ITU

DTP:

„Revista forțelor terestre”

ISSN 1844-4857

B:00419 C: 0000

Tipărit la Centrul Tehnic Editorial al Armatei

Tel: 021-224 26 34

Fax: 021-224 04 05

CUPRINS

MOTIVAȚIA – ROLUL EI ÎN OPȚIUNEA SPRE O CARIERĂ MILITARĂ 2 <i>Comandantul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Colonel Marcel DOMȘA</i>	ORICE SFÂRȘIT E UN NOU ÎNCEPUT... 35 <i>Elev sergent-major Claudia TRIF, XII D</i>
LA STANDARDE SUPERIOARE 5 <i>Director adjunct Profesor Dorina TRIFON</i>	DESPRE NOI 36 <i>Profesor Adela IACOB</i>
DEVIZELE OLIMPICILOR NOȘTRI CALIFICAȚI LA FAZA NAȚIONALĂ 2011 7	DRUMUL ELEVILOR MILITARI SPRE MEKA LECTURII 37 <i>Profesor Marinela MARINCAȘ</i>
MODELUL MILITARULUI – FACTOR ESENȚIAL ÎN PROMOVAREA IMAGINII ARMATEI 8 <i>Locșitorul comandantului Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Colonel Gheorghe URIAN</i>	„PAȘI DE ADOLESCENT PE MUZICA TIMPULUI” 39 <i>Profesor Mihaela Gabriela FLOREA</i>
„LET’S PROMOTE AND SHARE THE BEAUTY OF OUR REGIONS” 10 <i>Responsabil proiect, Profesor Paraschiva FĂRCAȘ</i>	IMPRESII DE ADOLESCENT... 41 <i>Elev fruntaș Bogdan TRIFAN, X E</i>
FESTIVALUL ARTELOR, ALBA IULIA, 2011 12 <i>Consilier pentru proiecte și programe educative Profesor Carmen-Cecilia ROMAN</i>	PROIECTUL EDUCATIV „NUMAI POETUL...” 42 <i>Profesor Marinela MARINCAȘ</i>
ORIZONT ARTISTIC ȘI RECEPTARE ESTETICĂ 14 <i>Profesor Cosmina MIRCEA</i>	TRADIȚIA – O PUNTE CĂTRE UNIVERSALITATE 43 <i>Profesor Simina – Camelia DURA</i>
PRICESNE - OSPĂȚ DUHOVNICESC 16 <i>Profesor diriginte Teodora DĂNCILĂ</i>	„SCHIMBAREA ÎNCEPE CU TINE” 44 <i>Profesor Adela TUDOR</i>
FRÂNTURI DE VISE 18 <i>Profesor Noemi KUSZTOS</i>	PROIECTUL "BERETELE ALBASTRE" 46 <i>Psiholog Darius DURIGA</i>
CĂRȚILE NU MOR LA ALBA IULIA 19 <i>Elev fruntaș Andrei FEISAN, X D</i>	MICII ECOLOGIȘTI CU BERETELE ALBASTRE 48 <i>Elev fruntaș Corina CIOBANU, X D Elev caporal Flavius FUNDEANU, X D Elev fruntaș Roxana ȘERBAN, X D</i>
MINIपोर्टRETE ALE ABSOLVENȚILOR... LA SUPERLATIV 21 <i>Grupaj realizat de elevii caporal Olcă Deniz, Vasile Lăzărean, Flaviu Fundeanu, Daniel Roșu, X D</i>	UN SEMN ÎN URMA ȚA 50 <i>Profesor Iancu-Sorin SECĂREANU</i>
MISIUNE ÎNDEPLINITĂ 24 <i>Căpitan Raul TURIC</i>	VOINȚĂ... EVOLUȚIE... PERFORMANȚĂ 53 <i>Elev sergent Simona CHIȘIU, XI D</i>
PROMOȚIA LX 26 <i>Elev caporal Ioan DÂRLEA, XII A</i>	LA ÎNCEPUT DE DRUM... 54 <i>Elev Diana FARA, IX A</i>
LA LOC COMANDA... 27 <i>Elev sergent-major Octavian VIJOLI, XII A</i>	AM ÎNȚELES, SĂ TRĂIȚI ! 55 <i>Elev fruntaș Georgiana BRÂNZEĂ, IX A Elev Ionuț POP, IX A</i>
EI ȘI PĂRERILE LOR, NOI ȘI FAPTELE NOASTRE 28 <i>Elev sergent Ionela SUCIU, XII B Elev sergent Isabela DIACONU, XII B</i>	PROFILUL DE IMAGINE AL COLEGIULUI MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL” 56 <i>Referent relații publice Daniela FILIMON</i>
TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR 29 <i>Elev sergent Edwin SCHLEIER, XII B</i>	O STEA URMÂNDU-ȘI DRUMUL 58 <i>Cosmin CIOFU, XI A Andrei FEISAN, X D</i>
PARCĂ IERI... 30 <i>Elev plutonier Alexandra VÎRLAN, XII C</i>	LOCUL MEU DE REFUGIU 60 <i>Andrei FEISAN, X D</i>
LICEUL MILITAR, PRIMUL PAS... 31 <i>Elev plutonier-major Emil CURTA, XII D</i>	DEBUT LITERAR 61 <i>Andrei ROMAN, XII C</i>
„MIHAI VITEAZUL” 34 <i>Elev plutonier-major Claudiu CURTA, XII D</i>	LIRICA... 62 <i>Camelia Dumitraș, XI B Deniz OLCAR, X C Diana TOMA, X C Corneliu KOSS, X C Mădălina CSONKA, X E Despina BECHEANU, X D</i>

MOTIVATIA – ROLUL EI ÎN OPTIUNEA SPRE O CARIERĂ MILITARĂ

Moto: „A gândi e partea cea mai bună a omului.”
(Ibsen)

Doresc să pornesc în explicarea motivației pentru a urma cariera militară plecând de la etimologia cuvintelor cheie: motiv și motivație.

Astfel, motivul este definit ca acel fenomen psihic ce are un rol esențial în declanșarea, orientarea și modificarea conduitei, iar motivația este formată din ansamblul motivelor ce concurează la realizarea scopurilor propuse.

Motivația:

- intrinsecă (interioară)
- extrinsecă (pentru realizarea unui scop)

Spranger a clasificat tipurile de indivizi în funcție de motivație astfel:

- tipul teoretic – preocupat de adevăr, cunoaștere, știință;
- tipul economic – preocupat de avere și putere;
- tipul estetic – preocupat de soarta mulțimii, de a

face acțiuni caritabile;

- tipul religios – orientat spre absolut.

Complexitatea motivației umane constituie o deosebire majoră față de animale, omul se naște cu o motivație intrinsecă, iar din cauza factorilor externi, pe parcursul vieții se dezvoltă o motivație extrinsecă.

Societatea are o influență majoră în acest sens, opiniile, atitudinile celor din jur, familia, colegii, conducătorii modelează dorințele, aspirațiile.

Dacă senzația de sete, foame, somn are o bază pur nativă, aspirațiile sunt mai mici nevoilor determinate.

Astfel, dacă la un copil, după al doilea an de viață, se observă tendința de manipulare a obiectelor, în ceea ce privește activitatea de receptare se determină odată cu trecerea timpului, pe măsura descoperirilor făcute pe parcursul vieții.

Motivația de realizare se manifestă când individul știe că acțiunile sale nu vor fi apreciate cu ajutorul

unui standard de realizare, iar rezultatul acțiunii sale va fi supus unei aprecieri. Totuși, nu trebuie comparate dorințele de realizare cu ambiția.

Azi constatăm că creșterea performanței este proporțională cu intensitatea motivației numai până la un punct, după care începe o stingere sau, uneori, un declin. Motivația prea puternică poate să ducă la apariția unor emoții care produc o oarecare dezorganizare ce împiedică progresul.

Formele simple ale motivației, dar fundamentale, sunt trebuințele și tendințele.

Foarte importante sunt însă atitudinile. Acestea sunt dispoziții subiective ale persoanei, de a reacționa pozitiv sau negativ față de o anumită situație, persoană sau față de o simplă afirmație. Atitudinile sunt un reflex imediat al motivului, având la bază anumite stări afective.

Atitudinile sunt influențate de transformările suferite de subiect în preadolescență și adolescență.

Preadolescența, etapă cuprinsă între 10-15 ani, se caracterizează în mod esențial prin faptul că marchează încheierea copilăriei.

- Preadolescență: 10-15 ani – transformări biologice (biostimuli);

- Adolescență: 15-19 ani – transformări psihice.

Astfel, în adolescență individul suferă o transformare a dimensiunilor cognitive, afective, voliționale și a personalității.

Adolescența reprezintă ieșirea din societatea de tip

tutelar familial și integrarea complexă și activă în viața socială, reprezintă introducerea adolescentului în societatea adulților.

Astfel, în această perioadă, deosebit de importantă este încurajarea părerii proprii a adolescentului în luarea unei decizii.

În acest sens, se poate constata, cu ușurință, că cei ce au optat spre o instituție/ carieră militară, influențați de părinți au eșuat sau au renunțat ulterior.

Colegiului militar reprezintă o treaptă importantă în formarea personalității, în modelarea individului care se apropie de final odată cu sfârșitul perioadei de școlarizare. La toate acestea contribuie și factorii ce țin de climatul psihosocial și anume:

- satisfacerea nevoilor umane (condiții de viață, de studiu, soluționarea problemelor personale ale elevilor, petrecerea timpului liber);

- motivația socială (preocuparea elevilor pentru asimilarea de noi cunoștințe, încurajarea acțiunilor personale, dezvoltarea spiritului competitiv);

- satisfacția școlară (obținerea de performanțe școlare unanim recunoscute – premii);

- atitudinea școlară (gândirea mereu pozitivă pentru școală);

- relațiile interpersonale (cele cu colegii, cu profesorii, cu comandantii);

- circuitul informațional (să primească toate informațiile de care are nevoie și să reușească să se facă ascultat);

- participarea la luarea unor decizii ce țin de viața în colegiu (să fie consultați în anumite probleme și să se țină cont de părerea elevilor);

- stimularea propunerilor constructive, aprecierea acestora și lămurirea acestora (atunci când propunerile lor sunt considerate a fi eficiente).

Toate aceste lucruri influențează atât adaptarea elevului la mediul militar, cât și o eventuală opțiune a acestora spre a urma cariera militară.

Astfel, primele semne de demotivare apar la începerea clasei a IX-a, când are loc „ruperea” de mediul familial. În general, 5-8%

din cei admiși renunță la colegiul militar, cauza

fiind, în principal,

în ceea ce privește

neadaptarea

la

viața în

comunitate,

precum și

unele

„influențe”

ale

elevilor

din anii mai

mari.

În

clasa a X-a,

un

factor

demotivant

este

eșecul. Pe

unii îi

ambizionează,

dar pe

cei mai

mulți îi

descurajează,

făcându-i

să nu-și

mai dorească

să

urmeze o

carieră

militară.

În

clasa a XI-a,

intervine

apatia și

indiferența.

Astfel,

unii elevi

„trecând

de ceea ce

a fost greu,”

adoptă

o stare

neutră

față de

învățatură.

De

asemenea,

avându-se

în vedere

apropierea

admiterii,

crește

neîncrederea

în

forțele

proprii

și

apare

subaprecierea.

În

clasa a XII-a,

este

evident

conflictul

apropiere

–

depărtare

ce

apare

când

un

scop

este

atractiv

și

repulsiv.

Efortul

colectiv

al

factorilor

educativi,

diriginți,

psiholog

școlar,

preot

militar,

comandant

de

companie,

în

ceea ce

privește

dezvoltarea

autocunoașterii

elevului

nu

are

efectul

scontat

atunci

când

acumulează

eșecuri

repetate,

neîmpliniri,

insatisfacții.

Se cunoaște că nivelul aspirațional este strâns corelat cu încrederea și aprecierea personală. O bună imagine de sine este urmată de stabilirea unui scop, apoi de succes, deprecierea acestei imagini însemnând indecizie, nehotărâre. Iată de ce este foarte important ca elevii să fie încurajați mereu, iar deciziile lor să fie apreciate la timp și pe tot parcursul școlarizării.

Sigur că mai pot fi identificați și alți factori care influențează demotivarea, dar vreau să mă opresc aici. Modalități practice necesare a fi introduse pentru stimularea motivației spre a urma cariera militară ar fi:

- elevii trebuie încurajați să se gândească la reușită, iar succesul trebuie evidențiat de către toți cei îi evaluează;

- găsirea unor metode pozitive și nu forțate pentru stimularea motivației – carieră, stil de muncă etc.;

- elevii trebuie învățați și ajutați să-și regleze comportamentul – eliminarea unui comportament refractar și impulsiv;

- perseverența duce la succes, iar abandonul în fața dificultăților reprezintă eșecul;

- stimularea încrederii personale – creșterea stimei față de propria persoană. Toate aceste acțiuni trebuie discutate de triada diriginte – psiholog – comandant de companie, la care se adaugă preotul militar al instituției. Buna colaborare dintre aceștia duce sigur la scăderea efectelor inadapării și demotivării.

Succesul în cariera militară depinde de existența calităților necesare unui militar de carieră – adaptare, rezistență la stres, sociabilitate, inteligență, capacitate ridicată la efort fizic, cooperare.

*Comandantul Colegiului Militar Liceal
„Mihai Viteazul”
Colonel Marcel DOMȘA*

LA STANDARDE SUPERIOARE

Misiunea de bază a colegiilor militare liceale este furnizarea, la standarde ridicate de calitate, a serviciilor de educație prin care se asigură socializarea militară inițială și pregătirea resursei umane care va accede, prin concurs, în instituțiile militare de învățământ superior sau postliceal din Armata României, în care se formează militari de profesie.

Am putea spune că ne-am îndeplinit cu succes această misiune și dovada acestui fapt este procentul mare în care absolvenții promoției „Henri Coandă – 100”, după o reușită totală la examenul de bacalaureat, au fost admiși în instituțiile militare de învățământ superior și postliceal, mai exact 96,63%, motiv de mândrie și satisfacție profesională pentru întreaga instituție.

După o astfel de reușită, poate mulți s-ar întreba ce mai este de făcut în continuare.

Provocările în Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” sunt multe și fiecare poate contribui cu ceva

la consolidarea imaginii acestei instituții de elită a învățământului liceal românesc.

Dacă vorbim despre calitate și performanță, atunci acestea sunt la ele acasă în colegiul nostru.

Rezultatele obținute la olimpiadele școlare în acest an ne îndreptățesc să stăm cu fruntea sus și să-i considerăm urmașii demni ai lui Mihai Viteazul pe cei treisprezece elevi calificați la faza națională a olimpiadelor școlare la diverse discipline, la care au obținut mențiuni elevii: Oltean Alexandra X B – istorie, Drugă Ilie IX D – istorie, Sava Marian X A – religie, Gurzău Maria XII B – psihologie, Staicu Marel IX D – franceză, Julan Călin XI A – geografie, Szabo Jozsef X B – geografie.

La faza națională a Cangurului lingvist – secțiunea engleză, a participat elevul Nica Dan IX A, iar elevul Mariea Alexandru X A, la secțiunea franceză.

Elevii colegiului nostru poartă cu demnitate standardul României în țările Uniunii Europene, în timpul vizitelor derulate în cadrul proiectului de cooperare internațională „Let’s promote and share”.

Trebuie să amintim aici frumoasele rezultate obținute de elevii noștri la competițiile sportive. Avem calificări la etapa națională a Olimpiadei Naționale a

Sportului Școlar prin elevele Bizău Alina XI C la tenis de masă și Oltean Alexandra X B la șah.

Bogăția de activități extracurriculare la care elevii participă de fiecare dată este remarcantă. Spectacolul prezentat în cadrul „Atelierelor de creație literar – artistică ale elevilor și studenților militari”, ediția a VII-a a fost de o înaltă ținută, iar în cadrul activităților desfășurate pe ateliere, lansarea volumului de poezie „Lacrimi de timp” și a compact discului „Pricesnele – ospăț duhovnicesc” ne-au umplut sufletul de bucurie și liniște sufletească.

Suntem convinși că orice tânăr care dorește să urmeze cursurile liceale într-o instituție de elită a învățământului românesc se poate orienta fără ezitare spre Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, iar la absolvire va trăi bucuria că a făcut cea mai bună alegere.

Faptul că procesul instructiv – educativ se desfășoară aici la standarde superioare ne este confirmat și de aprecierile celor care vizitează instituția noastră, dar, mai ales, a celor care evaluează calitatea învățământului militar liceal.

*Director adjunct
Profesor Dorina TRIFON*

DEVIZELE OLIMPICILOR NOȘTRI CALIFICAȚI LA FAZA NAȚIONALĂ 2017

Emil Curta, XII C: fizică

*Viața poate fi înțeleasă
numai privind înapoi, dar
trebuie trăită privind înainte.*

Mirel Staicu, IX D: franceză

*Atâta timp cât nu încetezi să
urci, treptele nu se vor termina
sub pașii tăi, care urcă; ele se
vor înmulți la nesfârșit.*

Ilie Drugă, IX D: istorie

*Succesul nu este o destinație
la care vei ajunge vreodată,
succesul este calitatea călătoria
riei tale.*

Dan Nica, IX A: informatică

*Oricâte vom fi osândiți să indu-
răm, vom rămâne tot atât de
oțeliți dacă purtăm cu noi o
conștiință încheșată, o persona-
litate.*

**Mădălina Cambrea, IX B:
franceză**

*În felul acesta își va desfășu-
ra înțeleptul virtutea, dacă-i
va fi îngăduit, în bogăție,
dacă nu, în sărăcie, dacă va
putea, în patrie, dacă nu, în
exil, dacă va putea ca un
comandant, dacă nu ca un
soldat, dacă va putea, voinic,
dacă nu, slab. Orice soartă
va avea, el va face din ea
ceva memorabil.*

Maria Gurzău, XII B: psihologie

*Păstrează-ți visele vii, înțelege că pen-
tru a realiza ceva trebuie să ai credință
și încredere în tine, determinare și
dăruire. Amintește-ți că toate lucrurile
sunt posibile pentru cei care cred.*

Costinel Mareș, XII A: filozofie

*Cunoașterea naște libertate, iar
libertatea înseamnă viață.*

Daniela Crăciunică, IX D: istorie

*Succesul este legat intrinsec de felul
nostru de a gândi, care ne determină
acțiunile. Nimeni nu este mai vinovat
decât noi de succesul pe care îl avem.*

Marian Sava, X A: religie

*Podoaba gândirii este mai
mare decât frumusețea tru-
pului.*

Dorel Ștefan, XI D: istorie

*Arta de a fi când foarte
îndrăzneț, când foarte pru-
dent este arta de a reuși.*

Iosef Szabo, X B: geografie

*Unii posedă comoara lăun-
trică numită știință, inacce-
sibilă hoșului, care sporește
mereu, care dacă-i dată
celor care au nevoie de ea,
crește fără încetare și nu
dispare nici la sfârșitul
lumii. Cine poate rivaliza
cu ei ?*

Alexandra Oltean, X B: istorie

*Mă las călăuzită de neconte-
nite încercări de a mă apropia
tot mai mult prin acțiune,
scris și viață, de ceea ce plu-
tește înaintea tuturor sufletelor
noastre ca idealul cel mai
înalt, deși nu l-am văzut
niciodată și nici nu-l pot
numi...*

**Călin Julian, XI A:
geografie**

*Ambiția nu este de
condamnat și nici
ambitiosul care râv-
nește la glorie prin
mijloace drepte și cin-
stite, căci tocmai ace-
știa sunt oamenii care
înfăptuiesc lucruri
mărețe și însemnate*

MODELUL MILITARULUI - FACTOR ESEŢIAL ÎN PROMOVAREA IMAGINII ARMATEI

În ultima perioadă, imaginea instituției militare pare să fi avut de suferit din mai multe considerente, iar reabilitarea ei se poate realiza și prin portul ținutei militare regulamentare cu demnitate și mândrie. Tocmai de aceea, uniforma militară reprezintă principalul factor în promovarea unei imagini pozitive a instituției militare.

Pentru tinerii care doresc să intre în rândurile

armatei, un factor motivant este uniforma militară, chiar dacă în aceste vremuri se observă tot mai puțini militari îmbrăcați în uniformă în afara cazărmilor, dar ceremonialurile organizate cu prilejul evenimentelor festive ce au loc în locuri publice oferă civililor ocazia de a admira uniforma impecabilă, ordinea, spiritul de disciplină ceea ce impune respect și considerație deplină față de Armată.

Tinerii elevi de colegiul militar liceal au ca modele de comportament și de port al ținutei militare comandanții și cadrele militare pe care le întâlnesc în instituția unde învață, de aceea este foarte important ca ofițerii, subofițerii și maiștrii militari să fie conștienți de faptul că reprezintă modele pentru elevii ce vor pași pe același drum în pași cadențați.

Admirația pentru uniforma militară și mândria portului acesteia trebuie impriimate încă din primele momente pe care tinerii le trăiesc în instituția numită Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, iar respectul pentru însemnele militare trebuie să-i urmărească întreaga carieră, devenind astfel o imagine de calitate a instituției militare.

Respectul și admirația față de ceea ce reprezintă Armata se regăsesc în aprecieri pozitive despre buna organizare și funcționare a sistemului militar, ceea ce se contrastează puternic cu viața civilă.

Ceremonialul deschiderii anului școlar 2010-2011 s-a desfășurat, într-un mod inedit, la „Traseul celor trei fortificații” din Alba Iulia, moment deosebit de emoționant atât pentru elevi și cadrele colegiului, dar și pentru o asistență însemnată. Această activitate a avut un impact deosebit în promovarea imaginii Armatei Române, în general, și a instituției militare de învățământ, în special.

Elevii militari poartă cu mândrie uniforma albastră cu vipușcă de general aducând orașului Alba Iulia o nuanță de culoare și eleganță vestimentară, dar și morală prin tinerețea și frumusețea sufletelor lor, atrăgându-și admirația și stima.

Uniformele albastre cu însemnele specifice Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” au devenit un adversar de temut în confruntările cu alte colegii de prestigiu din învățământul preuniversitar, cum ar fi olimpiade școlare, concursuri sportive, cultural - artistice sau de creație, stârnind admirația și, totodată, invidia față de elevii militari și de calitatea actului educațional la care participă aceștia.

În concluzie, modul cum ne comportăm în unitate, cât și în afara acesteia, acordând respectul cuvenit însemnelor militare, purtându-le cu mândrie și onoare, spiritul de ordine și disciplină caracteristic instituției militare, o foarte bună pregătire militară și de specialitate dau modelul militarului de la elev de colegiu militar liceal până la general.

*Locțiitorul comandantului
Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”
Colonel Gheorghe URIAN*

„LET'S PROMOTE AND SHARE THE BEAUTY OF OUR REGIONS”

Într-o lume în care promovarea este din ce în ce mai importantă, noi ne propunem să facem cunoscute pe plan internațional valorile culturale, tradițiile, frumusețile naturale pe care Alba Iulia și județul Alba le deține. Parteneriatul multilateral Comenius se desfășoară sub deviza – „Let's promote and share the beauty of our regions”. Pe parcursul a doi ani, colegiul nostru împreună cu celelalte șase instituții partenere din Polonia, Cehia, Italia, Grecia, Slovenia și Bulgaria vor promova, din punct de vedere turistic și cultural, orașele și regiunile în care își desfășoară activitatea.

Proiectul „Let's promote and share the beauty of our regions” s-a conturat inițial sub forma unui proiect pe platforma e-Twinning, în cadrul căruia am pus bazele unei fructuoase colaborări. Obținerea grantului Comenius în valoare de 24 000 euro ne-a permis să

tului și cooperarea echipelor partenere pentru realizarea produselor finale propuse: ghid turistic al regiunilor partenere, documentar video cu activitățile desfășurate, pagina web, carte de bucate, galerie foto, dicționar în limbile partenerilor și în limba engleză cu proiectele didactice ale lecțiilor de limba maternă, e-magazine. Astfel, fiecare instituție parteneră a pregătit pentru fiecare reuniune activități precum : vizitarea instituției gazdă, participarea la orele de curs în echipe mixte, prezentarea materialelor pregătite de fiecare echipă conform sarcinilor stabilite prin formularul de aplicație, participarea la lecții de limba (slovenă, română, polonă, cehă, italiană, bulgară), excursii tematice pentru prezentarea obiectivelor turistice ale regiunii instituției gazdă ghidate de elevi, organizarea unor activități practice în concordanță cu tema reu-

demarăm în septembrie 2009 acest proiect deosebit de ambițios, care își propune nu doar să promoveze, ci și să ofere soluții viabile pentru dezvoltarea turismului, pentru protejarea mediului prin eco-turism, pentru protejarea și păstrarea tradițiilor și valorilor culturale specifice fiecărei regiuni, deoarece ele contribuie la diversitatea și bogăția culturală a Europei.

Sub coordonarea partenerului din Polonia s-au desfășurat patru din cele șapte reuniuni de proiect planificate în cadrul cărora s-au derulat numeroase activități menite să asigure realizarea obiectivelor proiectului și produsele finale ale proiectului, întâlniri ale

coordonatorilor, expoziții turistice, vizitarea instituțiilor publice locale, dezbateri pe teme relevante pentru proiect (dezvoltarea turismului, protejarea mediului, rolul tinerilor în promovarea turistică) precum și activități sportive pentru elevi.

Până în prezent s-au desfășurat șase dintre cele șapte reuniuni de proiect : Slovenia (9-4 noiembrie 2009), România (19-24 aprilie 2010), Polonia (6-13 iunie 2010), Cehia (04-09 octombrie 2010), Italia (13-17 martie 2011) și Bulgaria (10-17 aprilie 2011),

urmând ca în perioada 9-14 mai 2011 să se desfășoare reuniunea finală din Grecia. S-au realizat, de asemenea, 58 de mobilități din cele 72 de mobilități pe care ni le-am propus. Deoarece elevii sunt principalii beneficiari ai proiectului, 52 de mobilități vor fi realizate de către aceștia. Prin intermediul acestui proiect, elevii și-au dezvoltat competențele de comunicare în limba engleză, au dobândit noi viziuni asupra valorilor europene și au conștientizat importanța implicării lor active în problemele comunității locale.

Totodată, elevii au avut ocazia să dezbată probleme de interes pentru tinerii europeni cu elevii din institu-

a se integra și a acționa într-o echipă.

Întrucât elevii noștri provin din peste 20 de județe, implicarea directă a părinților în activitățile proiectului nu a fost posibilă, în schimb, comunitatea locală a fost deosebit de receptivă, iar instituțiile locale ne-au sprijinit în organizarea activităților, deoarece au înțeles că prin acest proiect aducem importante beneficii promovării orașului Alba Iulia și a județului Alba. Am reușit să convingem autoritățile locale de necesitatea implicării tinerilor în dezvoltarea turismului, astfel a fost dezvoltată în județ o rețea de cluburi de ecoturism. Un rol important în atragerea comunității

țile partenere în cadrul unui dialog intercultural real și să descopere diversitatea civilizației europene. Cadrele didactice implicate în proiect au avut ocazia de a acumula noi cunoștințe despre sistemul de educație din țările partenere, de a-și dezvolta competențele de limba engleză și TIC și, nu în ultimul rând, de

locale în activitățile proiectului l-a avut intensă mediatizare a acestora în presa locală și militară, dar și pe pagina web a colegiului <http://www.colmil-mv.ro/>.

*Responsabil proiect,
Profesor Paraschiva FĂRCAȘ*

FESTIVALUL ARTELOR, ALBA IULIA, 2011

Să organizezi o astfel de manifestare într-un liceu militar poate părea, la prima vedere, o mare provocare. Și totuși, nu este așa. Elevii și studenții militari sunt, în marea lor majoritate, departe de spiritul cazon care li se atribuie adesea, iar mulți dintre ei sunt artiști în adevăratul sens al cuvântului: pictează icoane pe sticlă, desenează, fac grafică și colaje, compun poezii, scriu proză, cântă, recită, cântă la chitară, dansează pe muzică cla-

șurat pe parcursul a trei zile în perioada 20-23 martie 2011, a fost moderat de doamna inspector Georgiana Mîndrilă din partea Statului Major al Forțelor Terestre, având participanți din cele trei colegii militare cărora li s-au alăturat și studenți ai Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu. Festivalul a fost organizat pe secțiuni, fiecare propunând tinerilor interesați de domeniul respectiv work-shopuri, prezentări, vizite la muzee și expoziții,

precum și alte activități interactive și interesante. Secțiunea de arte vizuale, de exemplu, a fost animată de artiști consacrați ai Inter-Art Foundation Aiud, precum Ștefan Balog și Ioan Hădărig, cărora li s-au alăturat și alți colegi de breaslă, care au prezentat tinerilor filme de artă și videoclip-uri din creațiile proprii premiate la festivaluri internaționale, iar domnul psiholog Darius Duriga, un pasionat al artei foto, le-a îndrumat pașii prin tainele artei prelucrării fotografiei pe computer.

Secțiunea de educație muzicală le-a propus amato-

rilor workshop-uri de canto popular și de muzică clasică, sub îndrumarea prof. drd. Teodora Zărnescu de la Liceul de Muzică și Arte Plastice și, respectiv, pr. prof. Ionuț Șoptorean de la Colegiul Militar.

În cadrul secțiunii de creații literare s-au desfășurat două activități distincte: cea de cenaclu literar cu lansarea volumului de creații literare ale elevilor din cenaclul albaiulian „Mihai Eminescu”, îndrumate de profesor Cosmina Mircea, și lansarea CD-ului de pricisne interpretate cu măiestrie de eleva Anamaria Silaghi din clasa a XII-a C, activitate coordonată de prof. Teodora Dăncilă. La această activitate au fost

sică sau modernă, sunt pasionați de arta foto și videoclip-uri etc. Cariera militară și arta nu sunt nici pe departe incompatibile și aș îndrăzni chiar să afirm că a cultiva gustul pentru artă și pentru frumos nu face decât să înobileze și să îmbogățească în sensuri existența acestor tineri a căror devenire este, pentru o scurtă perioadă, sub îndrumarea noastră.

Acest festival numit Atelierele de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari a devenit deja o tradiție în învățământul militar românesc, se desfășoară sub patronajul Statului Major al Forțelor Terestre și se află la cea de-a VII-a ediție. El s-a desfăș-

prezenți reprezentanți ai autorităților locale, ai serviciului cultural al Arhiepiscopiei Ortodoxe de Alba, reprezentanți ai mass-mediei locale, membri ai cenaclului „Lucian Blaga” Sebeș, precum și numeroși profesori și elevi.

Atelierul de dansuri a propus amatorilor un workshop de dansuri de societate animat de maiorul Ludovic Brok, precum și unul de dansuri populare sub îndrumarea domnului Vian Bradea. Nu în ultimul rând, atelierul de arte plastice, sub îndrumarea profesoarelor Adina Butnaru de la Colegiul Militar Liceal „Ștefan cel Mare” și Noemi Kustosz de la colegiul gazdă, a propus tinerilor realizarea unor lucrări diverse (de la icoane pe sticlă până la grafică, pictură sau lucrări realizate cu ajutorul unor tehnici neconvenționale) care la sfârșit au fost prezentate într-o expoziție mozaic.

Programul dens propus participanților a fost agreat cu vizitarea traseului Celor trei fortificații, la

Muzeul Național al Unirii - Colecția de icoane pe sticlă, la Centrul de restaurare de carte veche din cadrul muzeului și la Biblioteca Batthyaneum a Academiei Române, toate aceste activități fiind menite să întregască atmosfera de efervescență creatoare și să-i confere o valoare exemplară.

Așa cum ne-am obișnuit în fiecare an, tinerii nu

și-au luat rămas-bun înainte de a-și prezenta talentul și măiestria și pe scenă, în spectacole de înaltă ținută artistică, pline de culoare, ritm, antren și voie bună,

care au creat o ambianță specială, ridicând nu de puține ori sala în picioare, pentru a dansa și a cânta alături de tinerii artiști.

Putem spune că în aceste câteva zile am pășit cu toții timid pe tărâmul vrăjit al artelor, printre note muzicale și pânze pline de culoare, printre rochii de bal, peneluri și poeme de dragoste, am pășit în pași de vals acolo unde muzele grăiesc pe limba lor muritorilor care știu să le asculte.

*Consilier pentru proiecte și programe educative
Profesor Carmen-Cecilia ROMAN*

ORIZONT ARTISTIC ȘI RECEPTARE ESTETICĂ

Creația literară a fost dintotdeauna arta desprinsă din orizontul vieții, ce pune în mișcare imaginația cu ajutorul cuvintelor. Însotite de ritm și culoare, cuvintele dobândesc proprietățile lumii, atât de diferită de la o generație la alta, însă minunată mereu! Toate își au rostul lor în paginile unei antologii de creație literară: ea devine mănunchi

lui să considere că sentimentul exprimat în cuvinte este al său, că lumile imaginate de călătorii pe aripile gândului artistic sunt cele în care s-a imaginat deseori pe sine.

În acest sens, creațiile elevilor noștri compun în fiecare an pagini de antologii menite să exprime prin intermediul cuvântului cu valențe estetice, frânturi din gândurile lor, din speranțele și eșecurile inerente vârstei adolescente și să le dăruiască tuturor celor care se regăsesc în ele. Antologia lansată în acest an în cadrul „Atelierelor de creație” se adaugă seriei celor trei volume deja publicate, având titluri generice precum: *Freamăt de aripi*, *Petale de gând*, *Vise albastre*. Prezenta antologie, *Lacrimi de timp*, cuprinde 108 creații ale membrilor cenaclului literar „Mihai Eminescu”: Camelia Dumitraș, Deniz Olcar, Bogdan Trifan, Andrei Feisan, Diana Toma, Corneliu Koss, Despina Becheanu, Mădălina Csonka, Andrei Mitrică, Bogdan Marcu, Sebastian Șterța și Nicolae Popa, dar și creații ale elevilor care s-au dedicat din întâmplare sau din pasiune acestui demers artistic.

De ce *Lacrimi de timp*?

Pentru că, în primul rând, e o schimbare de tonalitate și formă. Ideile poetice precum - durerea suprimată în lacrimă, neputința eului fizic de-a se compune și recompuține, vremurile convertite în vreme – converg către constatarea dramatică a eșecului lumilor (cea concretă și cea abstractă), în încercarea lor de a-i reda creatorului, în genere, ființa.

Pentru că Scriitorul își construiește eul său spiritual din hârtie, ieșind în acest mod din context și intrând în cartea vieții cusută de Camelia Dumitraș cu ață ruptă și cu ac ruginit, care nu leagă nici vise, nici clipe, deoarece au fost absente la jurământ. Pentru că Deniz constată damnarea creatorului

de perle atunci când își dau mâna în șirag nesfârșit glasu-ri diferite - luminoase sau sticloase -, cuvinte care exprimă frumosul deformat sau grotescul estetizat. Deși perspectivele receptării unui text literar diferă de la cititor la cititor, important este ca receptorul textu-

de frumos care, storcându-și hainele de foc, stă la umbra razelor de soare și ascultă întotdeauna tăcerea vorbelor sale. Cuplul însuși devine mutație genetică a unei iubiri clasice.

Pentru Bogdan Trifan, Moș Crăciun s-a demitizat și a devenit un nene care cerșește la oameni și fură, copacul sfânt e acum bătrân și a căzut pe vecie în negrul din stilou.

Andrei Feisan și Cosmin Ciofu lucrează parcă în tandem: pentru ei, polaritățile ființei de lut se inversează - trupul desprins de suflet și invers, se contemplă reciproc din varii spații, trupul stă la pândă, privind de jos omenirea, îngerii din înfrângeri, cu frânte lănci se pierd în abis. Însuși Corneliu constată imaginea lumii pe dos: marea se înecă, aerul ce sufocă, iar copilul, cândva îndrăgostit, investește la bursa durerii, deși pierde mereu.

Pentru Diana, reflexia eului spiritual în lume e amputată de oglinda ciobită, de penița oxidată, de gheața care arde și focul ce stinge. Bogdan Marcu reface metamorfoza sinelui în sens invers; i-au ieșit toate minunile: a fost pe rând, grădinar, corabie, trandafir roșu, sărut.

Lacrimi de timp pentru că Andrei Mitrică imaginează început și sfârșit de apocalips, în care umbra se ascunde după canapea, refuzând trecerea, lacrimile în care se ascundea ultima rază de soare sunt secate, ochii nu se mai pot închide. Despina înecă în răs demonic amintirile până când eul spiritual nu va deveni etern, iar cel fizic nu se va înălța printre luceferi. Pentru Sebastian Șterța, podul de vamă pe care trec sufletele pereche se surpă, iar pentru Mădălina, lumile devin un nesfârșit carnaval, prea departe pentru a fi ca odinioară.

Lacrimi de timp deoarece, pentru Nicu Popa, eroziunea l-a cuprins și pe celălalt – acum are chip silfid și palid.

Lacrimi de timp pentru că lumea și-a încălțit calea de acces spre Sacru și caută în zadar pe Creatorul ei să o descurce. Creatorul de artă literară dărâmă și reface ipotetic pragul lumilor și transcende prin cuvânt timpul istoric și lumea profană, străbate Infernul și Lumile siderale, și se împlinește mereu în cercul aceleiași lumi mitice - a reveriei, imaginației creatoare.

Profesor Cosmina MIRCEA

ANAMARIA SILAGHI

PRICESNE - OSPĂȚ DUHOVNICESC

AU trecut aproape patru ani de când, sfioasă și totuși încrezătoare, o fată cu bujori în obrăjori s-a desprins de lumea ei din sat și a pătruns pentru prima dată în colegiul militar albaiulian, împletind vise și speranțe în drumul ei spre înalt. Retrasă, timidă, nu s-a făcut remarcată prin elanul adolescentin, ci prin delicatețe, gingășie, printr-un surâs luminos, de parcă Dumnezeu ar fi luat, cum ar zice Arghezi, lutul românesc și ar fi modelat chipul angelic al acestei fete ca să îmbrace cu mândrie și demnitate uniforma militară și portul popular ca pe niște straie de veșnică sărbătoare.

Excursia cu clasa a fost primul mic "spectacol" în care Anamaria a lăsat porumbeii glasului ei să zboare spre sufletele colegilor care entuziasmați, nu au strigat Evrika, ci Anamaria. A urmat primul pas pe scenă, primul microfon, primele emoții, debutul... Uimirea se citea pe chipul tutu-

ror... de unde vocea acesta desăvârșită?

Anamaria a înțeles încă de atunci, din clasa a IX-a, că va trebui să urce cu multă seriozitate treaptă cu treaptă: învățătura, arta, înțelepciunea, integritatea și noblețea caracterului, că va tre-

bui să-și îndeplinească exemplar predestinarea, așa cum ne

sugerează semnificația numelui dat de minunații

ei părinți, care i-au dat o educație deosebită, au învățat-

o să fie om, să existe în lume

printr-o raportare permanentă la sacru.

În lumea dominată de lucruri

mărunte,

derizorii,

Anamaria își păstrează verticalitatea,

încrederea în valorile

morale, în forța

interioară și în sensibilitatea ei;

știe că providența i-a călăuzit mereu pașii,

că fiecare cântec al ei este o hierofanie, o dovadă a

iubirii sacre, o cale de a pași ușor, pe aripi de înger, în sufletul ori-

cărui om. Delicată, de o rară simplitate și puritate sufletească, Anamaria este hărăzită ca prin

vocea ei să transgreseze limitele umanului, să transfi-

gureze în tonuri și nuanțe variate sentimente și emoții profunde.

Niciun moment artistic pregătit în cadrul colegiului nu era complet dacă vocea ei lipsea dintre registrele muzicale abordate. În spectacolele de muzică populară a înveselit chipurile triste sau le-a făcut să doinească de dor, de jale.

Mai mult, providența pare să-i sporescă talentul, făcând din cântecul ei o scară la cer, astfel că în catedrala albauliană, glasul ei îngeresc a luminat, în mod aproape mistic, ființa noastră, cutremurând-o. Nu întâmplător, drumul spre o minunată carieră muzicală, a fost deschis de apariția unui CD cu priceșne; nu întâmplător, aceste cântece au ajuns în sufletele noastre în Postul Mare; ele ne invită la un „ospăț duhovnicesc” ca la o cină de taină unde să învățăm lecții esențiale de creștinism, autentice rugăciuni ale sufletului (care nu au nevoie de acompaniament muzical, ci doar de dorința vie de apropiere de Dumnezeu, de dragoste, de lacrimi). Anamaria ne ajută să retrăim drumul Golgotei, suferința cristică, durerea Maicii, să înțele-

gem iubirea nemărginită a lui Dumnezeu pentru omul care uită să-i deschidă ușa sufletului, care uită să-și iubească aproapele, răstignindu-L pe Isus în fiecare clipă; ne ajută să ne amintim că putem sta de vorbă cu Maica Preacurată, că Dumnezeu este mereu dispus să-și ierte fiii rătăciți, că Isus este calea spre Adevăr, că datoria mamei este de a-și crește copiii sub ocrotirea unei iubiri divine, că rugăciunea nu trebuie să fie doar spre împlinirea propriilor dorințe, ci și spre ocrotirea unui popor care, oropsit de istorie, își găsește viitorul prin credință și nădejde.

Mulțumim Anamariei pentru frumoasele lecții de viață și suflet pe care ni le-a împărtășit de nenumărate ori, asigurând-o că poate fi un model exemplar pentru toți cei care vor să fie mai buni, mai toleranți, mai aproape de oameni și de Dumnezeu. Sperăm ca acest altruism senin să fie răsplătit cu bucuria împlinirii unui destin la fel de frumos!

Profesor diriginte Teodora DĂNCILĂ

FRĂNTURI DE VISE

Unul dintre aspectele fascinante ale realității pe care le reține sufletul uman de-a lungul timpului este bucuria de a transforma prozaicul în estetic pur. Când lumea pe care o reprezintă în artă are culoarea sufletului tău, iar forma ei de expresie e rezultatul armoniei tuturor simțurilor, atunci universul întreg e perlă a ființei tale artistice. Eul fizic devine universal și se dedică unui scop etern – arta ce-l înobilează și-l transformă cu fiecare dat artistic într-un Pygmalion.

În colegiul militar albaiulian, la orele de educație plastică am avut plăcerea să descopăr rafinamentul expresiei artistice, candoarea juvenilă, delicatețea și grația cu care mâinile – penel sau resort leagă cu migală frânturi de vise și le încununează în opere de artă. Stan Adina din clasa a X-a A – o ființă fragilă, de o rară sensibilitate, receptivă la tot ceea ce este nou - are o mare capacitate de creație, reușind să transpună cu multă ușurință diverse teme artistice, dându-le viață cu o minuțiozitate aparte. Talentul nativ de excepție valorificat în școala primară și gimnazială, cizelat în clasele de liceu i-a deschis calea spre explorarea celor mai noi zone ale manifestărilor artistice; lucrările ei degajă energie, iar în spațiul lor artistic se îmbină complice sau se individualizează abstracțiuni, realism social și, uneori, naturalism. Se surprinde invariabil întipărirea lucrului finisat, bine alcătuit, așa cum numai conjugarea talentu-

lui cu conștiința riguroasă îl poate aduce la lumină.

În orice lucrare a ei, în orice expresie gândită și exprimată artistic, se oglindește integral acel ansamblu de frumusețe, de demnitate, de eleganță, acuratețe care degajă și expresia eului său real. Abordează cu mare ușurință tehnici noi cum ar fi: pictura pe sticlă

sau pe lemn, curlingul – tehnica plierii hârtiei - tratându-le într-o manieră proprie inconfundabilă. Pentru

Adina, copilul cu ochi mari, albaștri, căruia destinul i-a dăruit o stea norocoasă, arta e punctul arhimedic al pârghiei către succesul pe tărâmul estetic și nu se rezumă doar la arta grafică și picturală, ci trece în domeniul muzicii (viorii, pianului, dansului), al științelor exacte, al Marelui Tot.

Turnul ei de perspectivă nu va fi niciodată de fildeș, deși se construiește pe pământ; harul ei este concomitent al lumii noastre și al lumii artistice pe care o construiește cu migală. Sper ca profesor și ca artist, ca această tânără talentată să tindă mereu spre perfecționare și perfecționism și să -și folosească talentul în cariera pe care deja a ales-o.

Profesor Noemi KUSZTOS

CĂRȚILE NU MOR LA ALBA IULIA

Să ții în mână frânturi ale unor cărți vechi, care au fost scrise cu iscusință și care s-au păstrat în timp e o experiență asemănătoare cu atingerea unui diamant sau a unei flori rare. Chiar dacă de-a lungul timpului asupra ei a acționat „bătrânețea”, coperta a avut puterea de a da cărții esența durabilității. Trăiești un sentiment de nedescris, în momentul

în care atingi cu sfială coperta din lemn de cireș a unui manuscris ce a supraviețuit timpului neiertător. Mereu, primele pagini ale cărții conferă tuturor o stare de curiozitate, dată de literele buchisite cu cerneală prea acidă, care uneori arde sufletul fibrelor foi.

Sentimentul acesta l-am avut noi, elevii militari, membri ai cenaclurilor literare de la colegiile militare, care am participat în cadrul Atelierelor de creație literar – artistică la o experiență inedită. Este vorba de o restaurare de carte veche prezentată de domnul Alexandru Știrban de la Muzeul Unirii, care ne-a permis să pătrundem în tainele unei arte autentice în care am descoperit lucruri deosebite. Pare a fi ușor să scrii o carte în preajma anului 1500, dar

nimeni nu știe cât efort și câtă muncă presupune. E greu când, de cele mai multe ori, penița, zgâriind coala de hârtie, lasă o pată de cerneală nedorită, dar aceasta poate fi elementul care dă originalitate cărții.

Pentru un simplu om, cartea veche poate însemna

doar o adunătură de hârtie desprinsă dintr-un colț al timpului. Pentru un cercetător însă un manuscris al anilor 1500 este o adevărată capodoperă și e prețuită asemenea jurnalului de bord al unui căpitan care și-a dat via-

ța pentru a-și salva echipajul.

Cartea veche reprezintă începutul culturii fiecărui neam indiferent de meleagurile pe care se află. Puține persoane știu că primele scrieri au fost descoperite în Babilon, acestea relatând istoria cerului, a mării, dar și nașterea omenirii. Prima carte se presupune a fi scrisă de Oannes, „amfibia gânditoare” care-i învăța pe oameni să scrie.

De-a lungul timpului scrierea a evoluat, dezvoltându-se astfel semnele mnemotehnice, pictografia, scrierea cuneiformă, scrierea hieroglifică, ajungând

ca astăzi, după un lung proces de dezvoltare, să se cunoască alfabetul cu ajutorul căruia fiecare reușește să „graveze” cuvinte. Odată cu evoluția scrierii au apărut și primele cărți: cartea de lut, cartea scrisă și desenată pe papirus, cartea scrisă pe pergament, cartea bizantină, evidențindu-se astfel arta manuscriselor. Deși mai ieftină, cartea tipărită nu va avea frumusețea manuscriselor, ele fiind considerate adevărate comori de artă.

Cartea - manuscris ilustrată intră în marile colecții ale secolului XV-XVI ca articol de artă, ca piesă rară. De o valoare deosebită sunt manuscrisele care s-au realizat în acea perioadă în Franța, dar și în alte țări. Cel mai vechi manuscris copiat la noi în țară se păstrează la Sibiu și se presupune a fi probabil din Transilvania de la sfârșitul secolului al XII-lea, fiind un „Triod Penticostar” redactat în slavonă.

Pentru a rezista trecerii timpului, aceste manuscrise și incunabule considerate la ora actuală opere de artă trebuie să fie supuse unui proces de restaurare.

Restaurarea cărții a apărut în momentul în care bibliofili au cumpărat cărți rare aflate într-o stare avansată de degradare. Astăzi, pentru a restaura o carte e nevoie de multă muncă, răbdare și meticulozitate, însușiri care nu sunt destinate decât oamenilor cu o sensibilitate specială.

Restaurarea unei cărți va avea în vedere mediul în care aceasta a fost depozitată, degradarea de care suferă atât la suprafață, cât și în interior. Intervenția de restaurare tre-

buie să se rezume la strictul necesar. Ea trebuie să servească, mai întâi, la redresarea stării sănătății și funcționalității cărții, păstrând toate elementele originale nealterate, neintervenind în structura lor.

Urmărind procesele restaurării, observăm că inițierea este făcută de dezinfectia cărții prin spălarea și curățarea fiecărei file. Unele file s-au corodat în timp, iar pentru remediere se intervine cu clasică hârtie japoneză care completează hârtia obținută manual printr-un proces tehnologic spe-

cial. După îndelungi procese de purificare a foii se trece la procesul de consolidare unde, după ce a fost curățată, foaia se dă la împrăcat, fiind înfășurată într-o cămașă de hârtie siliconată, păstrată în presă rece. După ce cartea iese de la presă rece, marginile foii sunt îndreptate, foaia este finisată la presă caldă și dă abia acum s-

poate spune că pagina e salvată. Fiecare colț de pagină, fie că este filigran, desen, semnătură sau semn distinctiv are valoarea lui.

După ce toate foile trec prin aceste procese, sunt readuse la forma inițială, formând totul unitar, chiar și prin simplitudinea fapt că sunt țesute împreună cu fire de răbdare, cartea care e îmbrăcată cu foarte multă iubire de cel care restaurează coperta.

Readusă la viață, cartea ar trebui păstrată cu sfințenie și respect față de arta și valoarea cărții vechi, așa cum sunt păstrate și la Biblioteca Batthyaneum.

Elev fruntaș Andrei FEISAN, X

MINI-PORTRETE ALE ABSOLVENTILOR... LA SUPERLATIV

Plutonierul adjutant...

În orice colectiv e mereu nevoie de un om care să fie un exemplu pentru ceilalți. O nouă promoție se apropie în pași rapizi spre absolvire și, odată cu ea cel mai bun elev al anului IV, elevul plutonier

major Emil Curta, un elev model care a atras aprecierile cele mai frumoase din partea profesorilor, a cadrelor militare, a conducerii colegiului, dar mai ales, a noastră, a elevilor din anii mai mici, datorită rezultatelor deosebite

obținute în plan școlar, disciplinar, artistic. Iată ce cred elevii despre Emil ...
„Emil este un elev care emană seriozitate, demnitate și căldură. E o adevărată plăcere să stai de vorbă cu el, l-aș considera un prototip al elevului de colegiu militar. Dincolo de prietenia lui cu toată lumea, reușește să își păstreze autoritatea, fără a uita să fie om” - elev fruntaș Bogdan Trifan

„Cred că Emil este o persoană care știe foarte bine cum să îmbine învățătura, cu distracția și cu activitățile extrașcolare, reușind să facă performanță pe toate planurile, iar calitățile lui comunicative îl fac plăcut și de încredere deplină. Prezența lui printre noi ne onorează.” – elev caporal Liviu Vâlceanu

„Admir puterea lui de muncă și de sacrificiu, buna dispoziție, dorința de performanță, capacitatea de a cere opinii și de a asculta părerile elevilor, de a realiza o legătură foarte bună între elevi și cadre militare” – elev sergent Claudia Meetescu

„Consider că plt. adj. Curta este o persoană responsabilă, implicată în numeroase activități din colegiu; își aduce aminte că a fost boboc și de aceea ne

sprijină, ne ascultă, ne sfătuiește permanent. Pentru cei din clasa a IX-a, este un exemplu de comportament civilizată, de elev dedicat cunoașterii. Poartă epoleții cu demnitate, dar fără a se crede superior în fața celorlalți” - elev Daniela Ani

„Pentru Curta, asul din mânecă este respectul față de toată lumea; îl consider un bun camarad, devotat și oricând gata să ajute” - elev George Șumălan

Și lucrurile frumoase care se pot spune despre Emil Curta pot continua... Îi dorim succes, să nu uite niciodată liceul unde s-a format, să nu uite colegii care l-au admirat... – elev fruntaș Lavinia Popa

Olimpicii...

O retrospectivă asupra activității școlare a acestei promoții ne obligă să ne amintim de numeroasele premii la concursuri și olimpiade școlare, pentru obținerea cărora a fost nevoie de mult efort, de voință, sacrificii, perseverență, dar care au promovat o imagine pozitivă, am spune chiar la superlativ, a colegiului. Cei mai buni s-au regăsit mereu sub

imperium dorinței de a se perfecționa în diverse domenii, de a realiza performanțe superioare, de a atinge standarde înalte: Curta Claudiu, Mareși Costinel, Gurzău Maria, Coțovanu Narcis, Curta Emil, Neagoe Iulia, Ispas Alexandru.

Clasa Robert Schuman

...a fost motiv de mândrie și admirație, poate chiar de invidie, dar și de dorința de a le lua locul, pentru toate clasele colegiului. Elevii clasei a XII-a B au demonstrat de-a lungul celor doi ani că

perseverența, dorința de a învăța, motivația interioară pentru învățare, seriozitatea, colegialitatea, respectul celuilalt și a dorinței acestuia de a învăța, de a se desăvârși și multe alte calități ale unui colectiv unit pot duce spre succes, câștigând aprecierea pozitivă a dascălilor și a cadrelor militare.

Sportivii....

În cei patru ani de liceu militar, cei mai buni atleți din anul IV, Fabian Barbonie, Daniel Lătăianu și Dănuț Moldovan, au asaltat, în viteză, cariera militară, dar mai ales cea sportivă, rezistând cu sârguință obstaco-

lelor pe care le-au întâmpinat de-a lungul anilor, dar și miilor de metri pe care i-au parcurs, parcă dorind să atingă intangibilul în joacă. De asemenea, au luat în serios fiecare „start” al unei competiții, știind mereu că vor fi primii care vor depăși finish-ul. Au considerat atletismul o lecție de viață în care ești provocat atât fizic, cât și psihic. Atletismul le-a permis mereu celor trei să pretindă respect, datorită numeroaselor cupe și trofee câștigate doar din dorința de-a face performanță sportivă. Sperăm că aceștia au reușit să insuflă tuturor o parte din pasiunea și din dorința lor de-a fi mereu pe primul loc.

Dansatorii pe ritm de vals

O modalitate artistică de exprimare a sentimentelor o reprezintă dansul de societate pentru care au optat și colegii noștri dintr-a XII-a: Alexandra Vîrlan, Alexandru Ispas, Eduard Gheoghiță, Adelina Petrica, Ramona Marc, Laszlo Barothy, datorită eleganței și rafinamentului tangoului, al valsului. Pe lângă o fără-

mă de cultură muzicală, ei au înțeles că arta dansului presupune și comunicare între parteneri, implicare permanentă, dedicarea clipelor de timp liber unei pasiuni pline de grație pe scena ce se transforma par-

că într-un loc al dăruirii și al profesionalismului, dincolo de care erau emoții și vibrații. Pentru noi, dansatorii din anii mai mici, ei au fost exemple vii a ceea ce se cheamă reușită artistică... Frumusețea dansurilor lor va rămâne mereu etalonul nostru...

Soliștii vocali

Anamaria Silaghi și Ionuț Dârlea s-au dovedit a fi mari iubitori de muzică populară autentică, trăind și vibrând la cote înalte rit-

murile pline de viață ale cântecelor de joc, din care nu au lipsit h o r a , învârtita, hațeg a n a , j i a n a , purtata, b r â u l , bănățea-na sau ritmurile duioase ori pline de jale ale cântecelor doinite. Întotdeauna,

aparitia lor pe scena colegiului și numai, a ridicat publicul în picioare, determinându-l să încingă marea horă a elevilor militari.

Dansatorii populari

Datoria fiecărui român este să ducă mai departe tradiția și sentimentul românesc; acest lucru se poate realiza și prin dansurile populare, astfel că unii dintre

colegii noștri din anul IV, Emil Curta, Florin Marta, Andrei Gherasie, Ionela Suci, Iulia Neagoe, Cătălin Costache au decis că cel mai frumos lucru pentru ei, ca iubitori ai valorilor tradiționale autentice, este să poarte cu mândrie straiul popular românesc, în pasul ritmat al jocurilor populare, făcând din fiecare spectacol o adevărată sărbătoare încărcată de românism. Noi, încă novici în ale dansurilor populare, am remarcat faptul că, deși repetițiile le răpeau destul de mult din timpul liber, acești minunați dansatori sunt elevi foarte buni ai colegiului, excelând la învățătură și comportare, fapt care ne dă de înțeles că pasiunea, dăruirea și perseverența sunt factori care te mobilizează pe toate planurile. Vă mulțumim, dragi colegi, pentru că în pași de țarină, în chiuituri bihorene și piruete someșene, am legat strânse prietenii ce vor dăinui peste ani!

*Grupaj realizat de elevii caporal
Olcar Deniz, Vasile Lăzărean,
Flaviu Fundeanu, Daniel Roșu, X D*

MISIUNE ÎNDEPLINITĂ

Moto: „Omul se formează prin muncă; adevăratele lui plăceri trebuie să le câștige, trebuie să le merite, trebuie să dea înainte de a primi”.

Mereu le spuneam elevilor mei că ambiția nu este o crimă atunci când este justificată prin muncă.

În acești trei ani în care mi-am desfășurat activitatea în postura de comandant de companie alături de elevii mei, am descoperit în ei tinere speranțe, dorințe de afirmare și de a atinge idealuri care mai de care mai înalte.

Atât drumul meu, cât și al „micilor generali” a fost unul ascendent, determinat de o muncă susținută și

Începutul era unul promițător... știam că am de a face cu elevi care încă din primul an de colegiu militar dăduseră dovadă de ambiție și devotament, cu rezultate foarte bune la învățătură și o conduită adecvată pentru această instituție de prestigiu.

Odată cu trecerea timpului am realizat că puținele lucruri pe care le știam inițial despre această companie, s-au dovedit a fi adevărate, ba chiar mai mult. Suntem făuritorii propriului nostru destin, ne ridicăm și cădem prin noi.

Am încercat mereu să fiu cât mai aproape de elevi, să fiu pentru elevi un bun comandant de companie, să fiu prietenul la nevoie, sfătuitorul și susținătorul lor, în toate activitățile pe care le-au desfășurat: olimpiade, concursuri aplicativ-militare, activități școlare, extracurriculare.

Mă simt mândru de reușitele elevilor mei, de succesele lor, de rezultatele foarte bune pe care le-au obținut, pentru că prin ele se reflectă în mod egal cu eforturile lor și munca mea, susținerea și îndemnul pe care le-am acordat.

Momentele de cumpănă au fost și ele prezente în acest timp, dar atunci când ești în drum spre a realiza fapte mari, nu trebuie să te împiedici de lucruri mărunte. Atât eu, cât și elevii mei am descoperit împreună că nimic nu este cu neputință; sunt căi care duc spre toate modurile de rezolvare la toate problemele care pot sau au apărut deja, iar dacă ai destulă voință ai întotdeauna și destule mijloace de a realiza ceea ce ți-ai propus.

Experiența pe care eu însumi am dobândit-o ca elev de liceu militar, mi-a fost de mare folos în

asiduă, culminând cu participarea reușită la o misiune externă într-un teatru de operații pentru mine, iar pentru elevii mei cu absolvirea acestei instituții de învățământ militar preuniversitar de prestigiu, la un nivel ridicat.

Am devenit comandant al companiei I în anul 2008. M-am bucurat să iau în primire o companie de anul II deja inițiată în ceea ce înseamnă a fi elev de colegiu militar și cu un bogat bagaj de cunoștințe acumulate pe parcursul primului an de studii.

momentul în care am ajuns să lucrez cu elevii și mi-am dovedit că poți face întotdeauna mai mult decât ai crezut.

Este adevărat că înainte de a te întreba ce drum să urmezi în viață, trebuie mai întâi să-l afli pe cel pe care trebuie să îl eviți. Acest lucru m-a determinat și pe mine să particip la o misiune internațională într-un teatru de operații, lăsând aici elevii și punându-mă în fața unor oameni maturi, diferiți, în situații delicate. Dar viața este o luptă și fiecare dintre noi este produsul propriei sale opere. Experiența deosebită de care am avut parte, m-a făcut

să fiu tot mai dornic să revin alături de cei dragi și de elevii mei care sunt cea de-a doua familie, a mea, una foarte numeroasă.

Deși departe de ceea ce însemna colegiul militar, nu am dat nicio clipă uitării ceea ce am lăsat în urmă și în puținele momente pe care le aveam libere, mă străduiam să găsesc un minut în care să mă informez cu privire la activitatea elevilor mei. Eram fericit la auzul lucrurilor bune și era îmbucurător că și în lipsa mea, elevii au dat dovadă de ambiție și maturitate, că nu au uitat ceea ce i-am învățat, că nu s-au abătut de la drumul pe care au pornit, dar până și soarele are pete și cu toate acestea este tot soare. Misiunea din Afganistan nu a fost deloc una ușoară, însă devii cu adevărat puternic atunci când îți depășești propriile slăbiciuni.

Întors în țară, m-a bucurat faptul că elevii m-au așteptat nerăbdători, dar și faptul că m-am întors într-un moment decisiv pentru viitorul pe care trebuie să și-l stabilească pentru a-l urma și a avea frumoase rezultate și succese în cariera militară, lucru care mă impulsionează și mă determină să fiu cât mai aproape de ei și să-i înțeleg și, în același timp, să îi susțin cât mai mult.

Puterea exemplului personal și experiența acumulată de-a lungul carierei mele de ofițer mi-a fost de mare folos atunci când unul dintre ei avea nevoie de consiliere sau se găsea într-un impas. Nu există situație, cât de disperată ar fi, din care să nu se poată ieși cu „fruntea sus”. Atunci când vrei și îți dorești foarte mult să ajungi la rezultatul pe care ți l-ai propus, până și cea mai slabă și detașată speranță îți pare demnă de luat în

seamă.

Pus în fața faptului împlinit, îmi doresc, bineînțeles, ca fiecare dintre ei să reușească în ceea ce și-a propus, fiecare să urmeze o academie a categoriilor de forțe, să nu spună niciodată „nu putem face asta”, ci să spună mereu „facem ceea ce trebuie să facem și vom realiza acest lucru”. Destinul trebuie să-l modelezi, iar pentru aceasta nu trebuie să încetezi niciodată să lupti.

Îmi doresc ca prin susținerea acordată să rămân și peste ani în memoria elevilor mei, iar cea mai mare bucurie ar fi să realizez că pentru ei am însemnat mai mult decât comandantul de companie și că am fost cu adevărat un exemplu demn de urmat în cariera lor militară viitoare.

Acum, la final, simt în sufletul meu o mare părere de rău pentru ceea ce a însemnat compania I elevi, promoția 60. Le urez din suflet elevilor mei succes la examenele pe care urmează să le susțină și am convingerea că vor reuși să realizeze în viață ceea ce și-au dorit atât de mult.

Bazele carierei lor militare viitoare au fost clădite aici cu mare dăruire, atât din partea mea, a celorlalte cadre militare care și-au desfășurat activitatea la această companie, cât și a cadrelor didactice. Sunt convins că fiecare dintre ei va fi apreciat indiferent unde va ajunge și va da dovadă de profesionalismul pe care l-a dobândit în această instituție și fără să regrete vreodată faptul că a ales cariera militară.

MULT SUCCES !

Căpitan Raul TURIC

PROMOȚIA LX

A sosit momentul pentru noi, elevii companiei I din promoția 60, ca liceul militar să rămână o filă importantă din istoria vieții noastre, a fiecăruia. Dacă pentru unii această filă nu a fost prea aglomerată, pentru majoritatea dintre noi a fost încărcată cu lucruri bune.

Colegiul ne-a oferit posibilitatea să participăm și la activități extracurriculare, cercuri, concursuri școlare, activități sportive, formații artistice.

Totdeauna am fost adeptului culturii populare românești, al obiceiurilor străbune, așa că aici am reușit să fac ceea ce mi-a plăcut, să joc și să cânt. Alături de mine sunt mulți alți colegi care pot afirma același lucru.

Acum, la finalizarea studiilor, lăsând micile animozități deoparte, ne-am adunat toate gândurile bune și amintirile frumoase ce ne leagă pentru a le împărtăși

unii cu alții și pentru a ne bucura de puținul timp care ne-a rămas până la final. Încercăm să ne concentrăm atenția asupra lucrurilor care contează cu adevărat și dorim să nu dezamăgim pe nimeni, mai ales pe noi înșine.

Sperăm ca trecerea noastră prin colegiul militar să nu se rezume doar la aceste gânduri și vrem ca fiecare dintre noi să rămână un exemplu bun de urmat pentru cei ce vin după noi, iar cei care ne-au dat educație, contribuind la formarea noastră ca viitori profesioniști și oameni responsabili, să fie mândri de rezultatele noastre, să-și aducă aminte cu drag de noi.

Noi, promoția 60, ne luăm zborul... rămas bun tuturor!

*Elev caporal
Ioan DÂRLEA, XII A*

LA LOC COMANDA...

Pășeam timid, simțind câțiva fiori pe care mi-i impuneau marea construcție ce urma să-mi fie o a doua casă pentru viața mea de licean. Gândurile și emoțiile acelea au fost unice, nu am mai avut până acum șansa să le retrăiesc, chiar dacă au trecut patru ani. Aceste vagi amintiri le mai păstrez în minte și cred că intensitatea lor m-a făcut să urmez acest colegiu cu dorința de a duce la bun sfârșit „misiunea” pe care mi-am propus-o și pe care am acceptat-o prin „Legământul” rostit la începutul clasei a IX-a.

Nu voi uita nicicând lacrima de bucurie din ochii părinților în momentul în care a trebuit să ne continuăm viața pe căi mai îndepărtate unii de alții. Această amintire mă face să tresar de fiecare dată când o nouă promoție ia startul la început de toamnă în colegiul nostru. Admirația, dorința mea și a colegilor mei de a-i urma pe cei care în urmă cu patru ani erau absolvenți a devenit realitate.

Acum avem plăcuta ocazie de a lăsa și noi câteva impresii și gânduri referitoare la evoluția clasei a XII-a A și, de ce nu, a momentelor ce ne-au definit și format ca viitori absolvenți. Nu consider că este necesar să transform imaginea clasei și a colegilor într-un model ideal, dar ceea ce s-a stabilit la nivelul nostru trebuie spus. Fără o bună înțelegere nu am fi reușit să obținem rezultate bune atât la nivel personal, cât și la nivelul clasei. Ne putem mândri și aminti cu respect atât rezultatele deosebite de la concursurile și olimpiadele județene, cât și calificările la fazele naționale, semn că ambiția imprimată încă din clasa a IX-a nu a rămas nematerializată.

În calitate de șef al clasei, pot afirma că cea mai mare satisfacție atât a mea, cât și a colegilor o reprezintă clasarea pe primul loc la concursul dedicat zilei colegiului „Instrucție cu cântec” în ultimii doi ani, datorită pregătirii noastre temeinice, încurajate și susținute de comandantul, companiei domnul căpitan Raul Turic. Nu putem uita îndemnul doamnei diriginte care a crezut în puterea noastră de reușită și a insistat să participăm la concurs. Acum, la sfârșitul celor

patru ani petrecuți împreună, afirm cu toată convingerea că am devenit tot unitar, reușind să facem față și să depășim toate obstacolele întâlnite.

Numărul mare de diplome obținute la concursurile școlare și sportive reflectă munca noastră asiduă, valorificate efectiv prin dezvoltarea capacităților noastre de a comunica, de a interpreta și a de simți. Pus în anumite ipostaze, am constatat că îndemnul doamnei diriginte Paraschiva Iosa „nu e rușine să știi cât mai multe informații în mai multe domenii” va rămâne valabil atât timp cât dorința noastră de a răspunde, prin competență, provocărilor și cerințelor va fi un principiu de bază formării noastre ca indivizi.

În ceea ce privește traseul evolutiv pe care a trebuit să-l urmăm, cred că nu ar fi fost posibil să facem față cerințelor diversificate ale colegiului dacă activitățile extracurriculare ar fi lipsit din programul nostru.

Nu o să pot mulțumi nicicând profesorilor pentru ajutorul primit în vederea obținerii de performanțe. Totodată, cerințele învățământului militar ne-au ajutat să facem față problemelor diverse ridicate de participarea la proiectul internațional „Let's promote and share the beauty of our regions”.

Datorită îndrumărilor de specialitate primite de la profesori și cadrele militare clasa a obținut rezultate foarte bune la sesiunile de comunicări științifice.

Fără toate aceste activități, cei patru ani de liceu ar fi fost mult prea monotoni, însă ele au prilejuit întâlnirea cu modele umane, culturale și profesionale care și-au lăsat amprenta asupra formării personalității noastre.

Spiritul de competiție și dorința de cunoaștere ne-au impulsionat să devenim modele pentru cei care vin în urma noastră, obligându-ne ca de aici înainte să nu facem niciodată rabat de la calitate.

Sper ca prin ceea ce am acumulat în acești patru ani de liceu să putem deveni pilonii de rezistență de care societatea are nevoie în drumul ei spre modernizare și reafirmare, prin cunoștințele acumulate, exemplul pozitiv, spiritul civic, etic și moral.

Elev sergent-major Octavian VIJOLI, XII A

EI ȘI PĂRERILE LOR, NOI ȘI FAPTELE NOASTRE

Acest articol este pentru cei care nu văd și dincolo de uniforma militară, pentru cei care afirmă că nu ar vrea să fie în locul nostru, dar, de fapt, și-ar dori să zică măcar o dată: „Să trăiți!” sau să fie comandați în poziția drepți.

Îmbrăcați în aceleași uniforme albastre, ignoranți, conservatori și prea maturi uneori, așa suntem catalogați de cei care nu au reușit niciodată să pătrundă în lumea beretelor care îmbracă sufletele unor adolescenți dornici de afirmare. Dar din dorința de a portretiza elevul de liceu militar, vă vom dezvălui câteva activități ce au devenit tradiții prin perseverență și cu ajutorul celor care ne sunt alături zi de zi în marea familie a colegiului nostru.

Nu e ușor să fii pe scenă, să ascunzi emoții între lumini și fum în speranța că prestația ta va reuși să încânte publicul, să-l facă să uite de grijile cotidiene și să trăiască odată cu artiștii. Repetiții, efort, dorința de a da tot ce este mai bun, sunt cele care ne pregătesc ca la sfârșitul spectacolului să rostim la unison „ăsta-s eu!”

Părăsim scena pentru a ne impune pe teren unde sportivii noștri printre sudoare și ambiție au speranța că în următoarea competiție victoria va fi de partea lor. Cu aceeași dăruire, după o zi încărcată de școală reușesc să-și smulgă timp pentru antrenamente în vederea obținerii medaliei aurite.

Nu ne oprim aici pentru că mai avem multe de spus. Remarcăm în mod deosebit rezultatele colegilor noștri la olimpiadele școlare, mulți dintre ei calificându-se la etapa națională. Știm să fim și sensibili, să ne așternem gândurile și sentimentele în formă cizelată a metaforei.

Dincolo de aparențe, avem suflete de artiști, ambiție de sportivi, dorința de performanță a olimpicii, toți îmbrăcați cu mândrie în haina de militar. Aceștia suntem noi – adolescenți ce urmează cariera militară fără a renunța la pasiunea de a face ceea ce ne place.

Elev sergent Ionela SUCIU, XII B
Elev sergent Isabela DIACONU, XII B

TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Se spune că timpul nu se măsoară decât în funcție de intensitatea cu care îl străbatem. Așa se face că anii scurși de când hoinăream, mai mult rătăciți, pe holurile liceului, cu ochii ațintiți la tablourile promoțiilor premergătoare nouă, gândindu-ne că într-o bună zi vom ajunge și noi să fim priviți cu aceeași admirație, au trecut fără să aștepte nici măcar o clipă, iar noi am fost nevoiți să ținem pasul cu ei. Și iată-ne la sfârșit de capitol, unde cerem timpului să stea, să ne mai asculte o singură dată.

Oare ce a pricinuit aceste emoții? Răspunsurile pot fi multiple, dar pentru un om, trăirile cele mai copleșitoare sunt provocate de alți oameni, prin natura relațiilor care se stabilesc între ei. Imaginați-vă legăturile care se fac între douăzeci și cinci de caractere și personalități în formare, în toți acești patru ani, timp în care s-au adunat nenumărate porecle și întâmplări care vrând, nevrând ne-au apropiat și au construit un grup aparte, hotărât să parcurgă toate greutățile nedespărțit.

Intrând în orice clasă de liceu militar și întrebând care este dorința elevilor, veți primi, cel mai probabil acest răspuns: „Să merg acasă!”. Și, cu toate acestea, conștiința de grup formată ne face să ne părăsim casele chiar în vacanțe, numai pentru a fi împreună cu colegii, cu cei care au fost lângă noi în locul părinților sau al fraților.

Prin firea sa, omul este competitiv și supus unei continue autoanalize, comparându-se constant cu ceilalți, ceea ce ajută la creșterea nivelului performanțelor, atât individual, cât și colectiv. Așa se întâmplă și cu noi, clasa a XII-a B, care nu ne-am propus ca scop accesarea în clasa „Robert Schuman”, dar, dată fiind unitatea grupului și competitivitatea ridicată, am reușit să ne afirmăm în plan educațional și disciplinar, și chiar „am închis gurile rele” când am reușit și a doua oară această performanță. E drept, că odată ajunși sus, au crescut și așteptările profesorilor de la noi: ne-am petrecut deseori nopțile în sălile de lectură, dar acum râdem când ne amintim de acele vremuri. Uneori, trecând pe holuri de la un laborator la altul puteam auzi șoșotindu-se: „Uite, aceștia sunt cei din Schuman!” ceea ce ne făcea și pe noi să ne simțim bine, eram conștienți de invidia produsă altora, dar toate aceste lucruri au făcut doar să crească prestigiul clasei noastre și al tradiției „Robert Schuman”.

Toate acestea vor fi amintiri ale tinereții noastre, care vor deveni trecut. Dar, totuși, nu aceste amintiri ne fac înțelepți, ci responsabilitățile viitorului, despre care nu putem citi în nici o carte. Va trebui să ne completăm propriile cărți cu noi și noi capitole, dar să nu uităm că totul a început cu „A fost odată...”

Elev sergent Edwin SCHLEIER, XII B

PARCĂ IERI...

Sfârșitul... fotografii, sonete, albume, îmbrățișări împărțite peste tot... e atât de greu... timpul parcă e împotriva noastră...

Parcă ieri, eram cu toții dezorientați, nu știam pe unde să urcăm în companie sau să ajungem la clasă. Parcă ieri, elevul nostru sergent major ne învăța elementele de bază ale instrucției militare. Făceam cunoștință, învățam atâtea lucruri noi, ne făceam un nou stil de viață. Păream pierduți undeva singuri, fără părinți lângă noi.

Încet-încet am învățat să ne descurcăm singuri, să devenim maturi. Liceul militar te maturizează mult mai repede de cât e normal, te pregătește pentru adevărata realitate, de dincolo de gard, de dincolo de protecția părinților.

Acum, totul e departe... suntem în anul IV, aproape am absolvit și părăsim instituția ce ne-a servit drept casă și școală de-a lungul a patru ani.

Nici unul nu este pregătit pentru acest pas... Este greu să ne despărțim unul de altul, de cadrele militare și didactice, de sala de clasă în care am scris, cu toată ființa, tragedia unei lecții nepregătite sau sublimul unei performanțe, de baza sportivă unde ne-am dat sufletul de atâtea ori, de scena unde am trăit emoții intense...

Va fi greu să ne trezim, să ne uităm pe fereastră și să nu mai vedem veșnicul platou, atât de cunoscut nouă.

Ultimul apel... ultima înviore, ultimul raport... tot programul pe care îl consideram monoton, acum a devenit la orice pas - ultimul - doar cuvântul acesta ne doare deoarece știm că aduce doar lacrimi,

despărțire și o mare durere în suflet... pentru că orice lemist își lasă o parte din suflet aici... de-a lungul adolescenței noastre, am adunat foarte multe amintiri frumoase... până și momentele în care ne supăram, când primeam „La loc comanda” sau defilam pe frig; acum râdem, cu lacrimi în ochi, dorindu-ne ca totul să se repete... mulți au trăit prima iubire, primul eșec, primul succes important.

Mulți și-au trăit momentele de glorie pe scena colegiului sau pe platoul din curte la un exercițiu, la o gradare sau la vreun concurs...

Este greu... sufletul se rupe în două numai la gândul plecării, dar nu lăsăm să se vadă durerea. Ne bucuram că plecam în învoiri de 48 de ore sau în vacanțe, dar mereu ne întorceam. Acum gândul plecării definitive ne dărâamă... chiar dacă uneori ne-au supărat anumite lucruri, colegiul a fost, timp de patru ani, casa noastră.

Parcă ieri pășeam timizi pe culoarele liceului... parcă ieri...

Elev plutonier Alexandra VÎRLAN, XII C

LICEUL MILITAR, PRIMUL PAS...

Acum, la finele liceului, o etapă atât de importantă din viața noastră, putem spune că am adunat în acești patru ani o mulțime de lucruri frumoase.

Mai întâi, au căpătat un loc de cinste în mintea și sufletul nostru, colegii, care în acești ani au fost sprijinul, prietenii și familia noastră.

Alături de ei au stat profesorii și cadrele militare care ne-au sprijinit în momentele mai grele, ne-au sfătuit și ne-au îndrumat în acțiunile noastre pentru a le îndeplini cât mai bine. Pentru asta le mulțumim și le dorim pe mai departe putere de muncă și elevi cel puțin la fel de buni și de cumiți ca noi.

Ne amintim cu drag de primele momente din anul I, când cu stângăcia începutului, dar cu o mare curiozitate, îmbrăcam pentru prima dată uniforme albastre de liceu militar. Beretele nu luau nicidecum forma pe care trebuiau să o aibă, ghețele ne jenau, cadența lipsea, dar cu toate acestea, curiozitatea de a cunoaște cât mai multe, de a ne face prieteni noi, de a arăta că putem fi și noi elevi demni de liceul militar ne-au încurajat și ne-au ajutat să mergem mai departe.

Anul II și III au fost mai ușori, lucrurile erau știute, profesorii, cunoscuți, prietenii, de încredere, suficient pentru a învăța și a ne distra.

Ultimul an a fost mai greu, ne-am dat seama că pentru a reuși trebuie să ne străduim mai mult și să ne gândim bine ce vrem să facem în cariera noastră militară.

Ceea ce merită să ne amintim întotdeauna sunt olimpiadele și concursurile școlare, dar și activitățile extracuriculare la care am participat: dansurile populare, dansurile

de societate, echipele sportive.

Ne bucurăm că am reușit să combinăm aceste lucruri frumoase cu învățătura și că am obținut rezultate foarte bune.

Acum, la absolvire, ne dăm seama că aici, în liceul militar, am primit o educație foarte bună, am găsit oameni deosebiți pe care mulți dintre noi i-am găsit modele demne de urmat, și cel mai important, ne-am făcut prieteni adevărați.

Colegilor noștri mai mici le urăm succes în viitorul lor luminos!

*Mulțumim, Colegiul Militar Liceal
"Mihai Viteazul"!*

Plutonier-adjutant Emil CURTA, XII C

**COLEGIUL MILITAR LICEAL
„MIHAI VITEAZUL“
ALBA IULIA**

PROMOȚIA 60
„DIMITRIE CANTEMIR“

„MIHAI VITEAZUL”

Pentru noi, cei nouăzeci și șase de reprezentanți ai promoției a LX-a, viața de lemiști a început cu patru ani în urmă. Pentru mulți dintre noi, începutul și prima imagine a liceului s-a întipărit în minte, rămânând vie în sufletele noastre ca și cum totul fi început ieri. Parcă nu demult pășeam prin culoarul făcut de cei dintr-a XII-a, un culoar special pentru micii și noii lor colegi.

Primele elemente de instrucție au fost grele, dar în același timp interesante; cadență, ritm, sincronizare... într-un cuvânt disciplină, au reprezentat primele elemente care au conturat noua viață de elevi militari.

Primele sectoare, primele plantoane, primii prieteni au fost urmate rapid de primele ore de matematică, engleză, pregătire militară... au! ne-am dat seama rapid că nu-i de glumă!

Am găsit prieteni atât printre colegii de companie, cât și printre cei mai mari și acest lucru ne-a ajutat să vedem că viața de lemist are părțile ei frumoase.

Așa au trecut patru ani, uneori mai monotoni, alteori mai alerți și plini de speranță că vom ajunge și la finele acestei etape a vieții noastre...

Amintiri frumoase au rămas din cadrul formațiilor artistice, din cadrul cercurilor și echipelor sportive, am fost reprezentanți de seamă și chiar fruntași ai liceului în cadrul acestora și asta ne-a mulțumit foarte mult.

Cât despre educație, rămân în urmă rezultatele noastre ca dovadă a efortului depus atât în liceu, cât și la olimpiadele și concursurile școlare.

Și, ca peste tot, prietenii adevărați nu au întârziat să apară, prima dată mai tăcuți, apoi mai îndrăzneți și acum... de încredere. Și împreună visăm că peste câțiva ani ne vom reîntâlni într-o postură pe care toți ne-o atribuie, cea a „micilor generali”.

Mulțumim C.M.L „Mihai Viteazul”!

*Elev plutonier-major
Claudiu CURTA, XII D*

ORICE SFÂRȘIT E UN NOU ÎNCEPUT...

Luați loc în formație, plutonul 4...” aceste cuvinte ne-au adus pentru prima dată împreună 25 de sufletele nerăbdătoare și pline de emoții reunite din aproape toate colțurile țării, de la Slatina și până în Maramureș.

Eram niște copii care își luau viața în propriile mâini, odată cu decizia de a urma acest colegiu. Poate renumele acestuia și mândria de a fi printre cei care au reușit să treacă selecția și să depășească acerbă concurență ne-a făcut să ne simțim încrezători și ne-a dat forța necesară despărțirii de cei dragi.

Primele zile au fost lungi și destul de grele, dar cred că toți ne doream să demonstrăm că merităm să fim aici și că avem calitățile necesare să rezistăm. Depărtarea de familie ne-a grăbit maturizarea și aici am învățat singuri lecții importante despre viață. Aici am cunoscut bucuria câștigului, dar și durerea eșecului, am învățat ce înseamnă încrederea în sine și în ceilalți, ne-am descoperit calități și defecte, am învățat să ne expunem păreri și să le acceptăm pe ale celorlalți, am experimentat viața în colectivitate și am avut ocazia să cunoaștem oameni ce ne vor rămâne în suflet pe viață.

Colegiul militar nu este un loc potrivit pentru oricine și acest lucru îl demonstrează cei patru colegi, care din diferite motive nu au reușit să termine ce au început și au fost nevoiți să ne părăsească. Acest lucru nu ne-a făcut să ne pierdem speranța, ci dimpotrivă, ne-a ambiționat și mai tare. Tristețea pierderii unor prieteni ne-a apropiat mai mult pe cei rămași.

Acum, la sfârșit de anul patru, toate mi se par întâmplări atât de recente. Nu-mi pot da seama cum au zburat atât de repede patru ani de liceu.

Poate cel mai de preț lucru dobândit este prietenia, acea valoare de suflet atât de rară în lumea contemporană. Sunt mândră să spun că am găsit aici prieteni adevărați, pe care pot conta în orice împrejurare. Faptul că am stat împreună 24 de ore din 24, 7 zile din 7, greutățile prin care toate păreau imposibile ne-au făcut prieteni de suflet pe cei care ne-au fost alături în acești 4 ani și care au trecut prin aceleași experiențe ca și noi.

Am avut toate premisele necesare atingerii unor standarde înalte. Diferențierea s-a făcut în funcție de propria voință și putere de muncă a fiecăruia. Dorim pe această cale să adresăm sincere mulțumiri celor care s-au ocupat de pregătirea și devenirea noastră. Atât profesorii, cât cadrele militare au reprezentat reale modele demne de urmat și am avut ocazia să învățăm de la cei mai buni. Mare parte a reușitei admiterii în academiile o datorăm lor, celor care ne-au insuflat dorința de a atinge înalte culmi în pregătirea noastră.

Realizând că perioada liceului se apropie de sfârșit, îmi vine greu să îmi iau rămas bun de la locul care mi-a fost casă pentru patru ani. Mai mult decât o simplă instituție de învățământ, colegiului militar a fost pentru noi o adevărată academie a vieții. Acum ne simțim mult mai maturi, mai încrezători în forțele proprii, gata să începem o altă etapă a carierei noastre. Tristețea despărțirii de prietenii dragi este alinată de dorința de a ne afirma și a demonstra că suntem demni de lauda celor care au pus suflet în pregătirea noastră. Suntem încrezători în viitor și ne simțim pregătiți să depășim orice obstacol pe care destinul ni-l va aduce în față. Suntem pregătiți pentru un nou început...

Elev sergent-major Claudia TRIF, XII D

DESPRE NOI

Suntem din nou în perioada de pregătire pentru examene. Dacă mă întrebați când a început, cred că aș ezita un moment înainte de a răspunde. Poate v-aș spune că a început la 15 septembrie. De fapt, pentru un profesor, fiecare oră de clasă este un examen. El se află mereu în situația dificilă de a-și apăra imaginea de om prestigios căruia i se acordă un respect deosebit. Acel personaj care cunoaște răspunsurile la toate întrebările, care vorbește despre lucruri nemaiauzite vreodată are și puteri magice de a te face să uiți de timp și spațiu, trecând ușor barierele spre o lume ideală. Acel personaj are de luptat cu societatea actuală caracterizată prin consumerismul ce are ca slogan „vrem mai mult, tot mai mult”.

După ani de experiență, aș putea avea pretenția că am găsit soluția ideală. Nu este valabilă însă, pentru că fiecare elev și fiecare lecție reprezintă o nouă provocare. Acceptăm că există prejudecăți; nu toți gândesc la fel ca noi. Poate ar fi o soluție: „Fii corect!”. Elevii apreciază corectitudinea. Acum, când sunt mai rebeli ca oricând, orice urmă de nedreptate îi face să reacționeze. Îți trebuie generații pentru a câștiga încrederea lor și o

poți pierde într-o clipă.

Profesorului nu îi revine doar sarcina de transmite informații; el trebuie să medieze și să rezolve conflicte relaționale, familiale, psihologice. E bine să nu uităm de ce ne aflăm în fața elevilor. Catalogul de pe catedră nu este pentru a pedepsi, ci pentru a evalua în etape, progresul școlar. Este o prognoză de interes pentru toți partenerii implicați, elev, profesor, familie, o prognoză ce ar trebui să aprecieze nivelul de pregătire pentru examene. Și iată că mereu este vorba despre examene. Respectăm programa, lucrăm pe manuale alternative, exersăm folosind metode tradiționale și moderne, facem tot posibilul pentru a forma pentru acele competențe necesare integrării absolventului într-o structură superioară de învățământ. Cu fiecare clasă, de fapt, cu fiecare elev, noi, profesorii, ne pregătim pentru un nou examen. Ne pregătim pentru că de fiecare dată există o nouă abordare a conținuturilor, noi cerințe și un potențial diferit al partenerilor.

Generații de elevi se succed, dar în această ecuație rămâne o constantă: „Succes la examen!”

Generații de elevi se succed, dar în această ecuație rămâne o constantă: „Succes la examen!”

Profesor Adela IACOB

DRUMUL ELEVILOR MILITARI SPRE MEKA LECTURII

Dacă în societatea contemporană s-a instaurat prea curând ideea că elevii de astăzi nu mai citesc, ar fi oportun să încercăm să răspundem la întrebarea care este cauza? Inapetența unor elevi față de lectură pornește poate de la lipsa educației culturale în familie sau chiar a unei comunicări defectuoase dintre profesorul de literatură și elev. Și totuși, vrem să credem cu prisosință că interesul pentru lectură nu a pierit cu adevărat, că drumul spre Meka lecturii nu este imposibil de străbătut atâta timp cât elevii noștri sunt încă determinați să-l cerceteze.

Preocuparea noastră de bază este, așadar, să-i împrietenim pe elevi cu Măria-Sa Cartea și să le oferim astfel șansa, nu doar de a-i cunoaște mai bine pe aceștia, ci și de a comunica mai eficient în cadrul orelor de literatură. Pentru un colectiv de elevi aflat la începutul unui ciclu școlar (clasa a IX-a), este imperios necesar ca profesorul de literatură să-și reconvertască misiunea de dascăl și să utilizeze de toate

metodele întrutringerea ideii de a le insufla

elevilor curajul să-și exprime propriile opinii, să gândească liber, să-și descopere puterile creatoare. Să nu uităm că perioada adolescenței este una de formare în care își află rostul lectura de plăcere, dar în același timp există riscul îndepărtării definitive de lectură.

Cartea trebuie percepută într-o manieră corectă.

Ea nu este o corvoadă, ci locul întâlnirii cu sinele, atât timp cât plăcerea lecturii se lasă revelată, însă dacă citește! rămâne în continuare o imperație, atunci cartea pierde teren în fața generațiilor antilectură. Credem totuși că răbdarea și perseverența celui care a fost dăruit cu înțelegere și deschidere față de elevi are un cuvânt de spus. Actualului profesor de română i se impune coborârea de pe înaltul pedestal al catedrei în mijlocul elevilor săi pentru a re poziționa în actualitate dialogul platonician menit să devoaleze tribulațiile vârstei.

Pentru elevii noștri, a citi nu este pierdere de timp, ci a devenit o preocupare care-și află un rost aparte în complexitatea programului cotidian. Elevii sunt dornici să împărtășească imediat impresiile de lectură, să le discute în cadrul orelor de curs sau la cerc. Împreună, încercăm să derulăm un demers didactic de receptare a operelor literare în care noțiunile teoretice să fie însoțite de impresiile personale care mențin inefabilul lecțiilor. „Cititul pe sub bancă” nu mai e inclus în repertoriul infracțiunilor, cu condiția să fie îndrumat, căci doar așa se poate forma și selecta gustul estetic pentru cărțile realmente valoroase. În plus, e necesar să le arătăm că și noi „mai punem mâna pe o carte”, să le reamintim de adolescentul pasionat al lui Giovanni Papini care, sărac fiind, savura pe nerăsuflăte o carte de la tarabă.

Calitatea de profesor de limba și literatura română ne face responsabili de prezentul și viitorul elevilor

noștri; prin urmare, nouă ne revine frumoasa sarcină de a-i îndruma înspre activitățile de creație literară: proiectul cultural Numai Poetul, Cangurul lingvist de limba și literatura română (unde elevii militari au obținut primele locuri la nivel județean), concursul de creație Iubire fără sorți de izbândă (elevii Pătruțiu Dan și Bâlc Diana au obținut premii speciale), Proiectul Pași de adolescent pe muzica timpului, Concursul de creație Iarna pe uliță (premiul I – Ungureanu Marian, premiul I - Olcar Deniz).

Și totuși, tânără fiind, rămân tributară dorinței de a trăi clipa în care tot mai mulți elevi vor citi mai mult și mai des. Citând un crâmpei din înțelepciunea lui Mircea Eliade, aș îndrăzni să cred că nici o carte nu mă interesează dacă nu mă sporește, unindu-se cu mine, ajutându-mă să devin mai fecund, mai puternic.

Profesor Marinela MARINCAȘ

„PAȘI DE ADOLESCENT PE MUZICA TIMPULUI”

Sub egida cuvintelor poetei Ana Blandiana „Am luat hotărârea să nu mă despart de copilărie și adolescență, să-mi trăiesc simultan toate vârstele și să intru cu solemnitate în aura maturității.” pe parcursul anului școlar 2010-2011 s-a desfășurat în colegiul nostru proiectul „Pași de adolescent pe muzica timpului” în colaborare cu Colegiul de Științe „Grigore Antipa” din Brașov.

Proiectul a fost coordonat în semestrul I de profesor Maria Teglaş, iar în semestrul al II-lea de profesor Florea Mihaela împreună cu profesor Mircea Cosmina și profesor Marincaș Marinela de la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”. Am avut deosebită plăcere de a colabora cu echipa de profesori de la Colegiul de Științe „Grigore Antipa”, Brașov formată din profesor Obreja Rodica – coordonator, profesor Dana Alexandrescu – director, profesor Frîncu Laura responsabil activități educative. În cadrul proiectului au activat un număr de aproximativ treizeci de elevi din clasele a IX-a și a X-a din colegiul nostru și aproximativ douăzeci de elevi de la Brașov, care s-au întrecut în atingerea obiectivelor propuse, manifestând un interes deosebit pentru realizarea unor produse de calitate.

Având în vedere că noi, dascălii, nu avem doar datoria de a comunica informația științifică elevilor, ci și nobila menire de a-i pregăti pentru viață, am gândit prezentul parteneriat, în primul rând, ca pe o activitate care să-i ajute pe tineri să se descopere și să-și valorizeze potențialul, să-i încurajeze să vorbească deschis despre neliniștile și aspirațiile lor. Propunându-le alte situații de studiu și documentare dincolo de orele de curs, antrenându-i la lucrul în echipă, încurajându-i spre un continuu dialog, profesorii

au avut șansa de a descoperi alte laturi ale personalității elevilor, au pătruns mai ușor în universul lor și au găsit metodele potrivite pentru a înlătura barierele de comunicare și relaționare dintre ei.

Colaborarea dintre instituțiile de învățământ nu este un proces spontan, ci este o activitate organizată, susținută, conștientă, direcționată spre problemele tinerei generații, iar experiența de învățare non-formală și informală întregeste, completează și lărgeste experiența de învățare formală. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice instituției, familiei și comunității din care fac parte, variatele forme de exprimare ale elevilor utilizate în derularea proiectului dobândesc atât rol formator, cât și informator. Rezultatul actului lor devine cartea de vizită a tânărului, dar și a instituției în care învață.

Activitățile din cadrul proiectului au fost organizate pe teme specifice, care să asigure atingerea obiectivelor propuse. Dintre acestea se pot aminti: octombrie 2010 – Eu, în spațiu și timp, noiembrie 2010 – Ziua internațională a toleranței – dezbateri, decembrie 2010 - Popas în cetatea Marii Uniri, ianuarie 2011 – Adolescență și creativitate – Gânduri adolescente în cuvinte..., martie 2011 – Cetatea de la poalele Tâmppei, mai 2011 – Adolescenții de altădată – adolescenții de azi (modele umane - influențe comportamentale). Pe parcursul anului școlar au avut loc două întâlniri de proiect, una la Alba Iulia și una la Brașov, în cadrul cărora au fost prezentate produsele de proiect realizate: poezii, eseuri, filmulețe, prezentări Power-point, fotografii, CD-uri, DVD-uri ce conțin materialele realizate, broșuri ce prezintă preocupările adolescenților, s-au vizitat școlile parteneri și

obiectivele turistice ale orașelor Alba Iulia și Brașov. La Alba Iulia, programul activităților a cuprins: vizita colegiului, prezentarea unui spectacol de către formațiile artistice ale colegiului nostru, vizitarea orașului, a cetății.

Din cetatea de la poalele Tâmpiei, elevii noștri s-au întors mai bogați sufletește: au câștigat prieteni, au asistat la spectacolul de teatru al trupei „Amprente”, au participat la lecția de cultură, istorie și viață, ținută de către directorul Muzeului "Prima Școala Românească", preot profesor doctor Vasile Oltean, în clasa (reconstituită) în care a studiat Anton Pann, au făcut punte cu pași de adolescență între Turnul Alb și Turnul Negru care veghează de secole istoria Brașovului. Doamna profesor Rodica Ioana Obreja, coordonator proiect – Brașov, și-a îndreptat gândurile spre elevii celor două colegii, numindu-i nostalgic: Adolescenții mei! V-am împărtășit cu fiecare proiect realizat gândurile și trăirile mele. Știu că dacă vreau să împart cu cineva un gând, o bucurie, o zi, trebuie să o fac atunci când simt asta pentru că nimeni nu-mi poate promite că ziua de mâine va mai avea timp pentru mine și trăirea de azi va fi la fel de intensă și mâine. Acum îmi vine să strig: „Oprește, Doamne, timpul!” dar strigătul meu se va pierde în neant... Ce pot să-i pretind timpului? Poate doar să-i mai cer amintiri, să-mi lase în suflet frânturi din ceea ce a fost: emoții, zâmbete și lacrimi, reali-

zări și amăgiri... Și sunt convinsă că timpul meu îmi poate da multe amintiri pentru că în fiecare zi împart cu voi, elevii mei, roadele fiecărei zile prin care am trecut, bucuria de a împărtăși, dorința de a reuși până la capăt, satisfacția de a fi dascăl... Și dacă într-o zi de „mâine” mă voi simți singură, mă voi întoarce la amintirea zilelor petrecute cu voi și vă voi regăsi dincolo de analize literare, concursuri de creație sau proiecte... Voi trece dincolo de chipuri, căutând să mă regăsesc în suflete, în gramul de sensibilitate și emoție pe care în fiecare zi mă străduiesc să vi-l transmit... Veți spune că sunt nostalgică și aveți dreptate. Dar să vă spun un secret? E o nostalgie dulce... și vouă trebuie să vă mulțumesc pentru asta și pentru șansa pe care mi-o dați de a-mi retrăi adolescența prin voi!

Colaborarea realizată a îmbunătățit activitatea de cunoaștere a elevilor, a contribuit la dezvoltarea unor modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme și la educarea etică și estetică a elevilor, motiv pentru care privim posibilitatea extinderii proiectului în anul școlar următor, având drept obiectiv o întâlnire la jumătatea drumului dintre cele două școli partenere, și anume, la Sibiu.

Scopul activităților diverse a fost acela de a elimina barierele de comunicare între tineri, de a-i îndemna să relaționeze și să descopere aspectele care-i unesc și care-i diferențiază – acea „coincidentia oppositorum” de care vorbea Mircea Eliade, o carte de vizită a adolescenței de pretutindeni.

Profesor Mihaela Gabriela FLOREA

IMPRESII DE ADOLESCENT...

Muzică... adolescență... poezia vieții... pași...

Anul acesta am avut încă o dată șansa să demonstrăm că, în spatele unui zid albastru pe care lumea civilă îl consideră lipsit de vulnerabilitate, suntem și noi adolescenți. Avem vise, dorințe, iubiri, pasiuni, hobby-uri, calități și defecte... și suntem mândri că sunt doar ale noastre și că putem să modelăm din lutul vieții, cu stropi de imaginație, propriul eu indivizibil, cu care mai apoi putem să ne lăudăm lumii. Am reușit astfel să creăm o punte între inimile noastre și cele ale unor adolescenți din Brașov. Ei au pășit plini de respect într-o lume pe care o credeau exagerat de dură, dar pe care, pas cu pas, au descoperit-o ca fiind pasionantă și ușor de acceptat. Noi i-am învățat ritmul de tobă din pasul cadențat, le-am umplut piepturile cu primele imnuri, pentru ca, mai apoi, în nopțe, visurile să ni se împletească în acorduri de chitară.

A venit vremea mai apoi, să învățăm și noi unele lucruri pe care viața n-a reușit încă să ni le destăinuie. Am aflat la rândul nostru linia melodică a vieții liceenilor brașoveni și am constatat că, deși ne știm doar de câteva luni, sufletele noastre de „adolescenți pe mare”, cum ne-ar numi Nichita Stănescu, au reușit să împletească legături atât de strânse cu care pe viitor dorim să legăm luna de soare și Alba Iulia de Brașov.

Elev fruntaș Bogdan TRIFAN, X E

În căutarea mea...

*plouă, streșinile-și șterg rușinea,
iar sunetul sacadat de pe țiglă,
îmi arde creierii...
din fumul gros din cameră
zăresc umbra care mi-a fugit de mult,
ruptă de căutarea asiduă
a mine-lui...
nu-mi mai recunosc mâna uscată...
de un an n-am mai privit-o...*

*ochii i-am așezat în
borcanul de formol
și el de multe veacuri
evaporat,
în norișori toxici care s-au amestecat
cu fumul pe care l-am expirat încontinuu
mi-a fugit sufletul în căutarea mine-lui
și s-a dus...
am golit și ultima coajă din mine,
și am trimis-o după mine...
s-a dus...*

PROIECTUL EDUCATIV „NUMAI POETUL...”

Sub semnul tradiției și al actualității, devine oportun ca în fiecare an proiectul educativ Numai poetul... să-și afle menirea, aceea de a institui un protocol al întâlnirii dintre învățăceii dornici de cunoaștere și poetul care a părăsit pământul pentru a ajunge la astrul selenar.

Și în acest an școlar, poetul Mihai Eminescu a coborât în mijlocul elevilor militari, materializându-se într-un subiect de interes al întrunirii derulate în colegiul nostru, cu ocazia omagierii poetului. Activitatea literară a constituit un prilej prin intermediul căruia elevii militari au învățat că Mihai Eminescu nu este doar cel mai mare poet al literaturii române – formulă ce pare astăzi desuetă, deși plină de adevăr – ci reprezintă un mit al culturii române care, integrându-se universului autohton, a înălțat și literatura română, dacă nu și cultura, la rang universal. Un mit prin stilul de viață, un mit prin creație, un izvor pentru întreaga literatură română, nu doar pentru poezie.

În calitate de profesori de limba și literatura română conștientizăm mereu că valorile reale ale literaturii române sunt percepute în mediul școlar prin prisma tipizării impuse de evaluările naționale și examenele de bacalaureat, astfel încât se produce o îndepărtare de text. Expectanțele proiectului educativ Numai poetul... sunt, prin urmare: raportarea creativă, inovatoare la textul eminescian, abordarea inter și trans disciplinară a creației eminesciene în corelație cu provocările societății actuale, abordarea sincretică a artelor, conștientizarea importanței lecturii în formarea unui orizont cultural vast. Programul derulat în cadrul proiectului a avut în vedere includerea atât a operei eminesciene, cât și a vieții

acestuia, într-o geografie spirituală, menită să releve aspectele naționale și universale, fundamente ale formării unei conștiințe estetice autentice cu autonomie în contextul culturii europene.

Activitatea s-a desfășurat în prezența conducerii colegiului, a catedrei de limba română, a consilierului educativ, a bibliotecarelor, a referentului de relații publice, a membrilor cenaclului literar, precum și a altor elevi ai colegiului.

În cadrul proiectului cultural-educativ Numai poetul... s-au desfășurat diferite momente cultural-artistice: „Dor de poezie” – recitare din lirica eminesciană și din lirica românească dedicată poetului; impresii de lectură; „Interviu cu un geniu” – colaj liric realizat de elevii Becheanu Despina și Ciofu Cosmin; semnificații poetice – prezentare de referate; lirica eminesciană în traduceri (engleză, franceză, italiană); poezia eminesciană în interpretarea marilor actori – Ion Caramitru (audiție); lirica eminesciană prin ochii adolescenților – prezentarea creațiilor plastice; moment muzical – versuri eminesciene transpuse muzical.

Momentele muzicale oferite de elevii Chișiu Simona și Buricea Daniel au emoționat audiența prin căldura sufletelor adolescente îndrăgostite încă de... Eminescu.

Profesor Marinela MARINCAȘ

TRADIȚIA – O PUNTE CĂTRE UNIVERSALITATE

Ne întrebăm adesea dacă ceea ce am devenit azi păstrează o fărâmbă din ceea ce au fost părinții noștri sau din ceea ce bunicii noștri au încercat, în simplitatea lor, să devină. Însă, la această întrebare numai viitorul și cei care vor urma vor putea să răspundă, în încercarea de a-și defini identitatea. Și totuși, uneori ne vin în minte o multitudine de întrebări existențiale: de unde venim?, încotro ne îndreptăm? și, mai ales, cine suntem?

Societatea în care ne desfășurăm existența se mișcă mult prea rapid pentru a mai avea timp să descoperim cine sau ce am fost, care sunt tradițiile și obiceiurile care definesc personalitatea unui popor atât de încercat. Ca dascăli, dar și ca oameni, trebuie să-i ajutăm pe tinerii noștri elevi să cunoască tradițiile și obiceiurile, nu numai ale zonelor din care provin, dar și din alte zone. Această oportunitate s-a deschis și prin concursul „Cultură și civilizație în România”, concurs la care Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” este prezent de ani la fiecare ediție, iar din 2007, elevii înscriși în activități au participat și la fazele naționale ale concursului.

De-a lungul anilor, elevii militari, îndrumați de profesori, au făcut cunoscute obiceiuri tradiționale ale zonei județului Alba. Obiceiuri ca „Alimoria” sau „Strigatul peste sat” au ajutat tinerii să înțeleagă, că, în viața lor simplă, oamenii de la sate promovează adevărate valori, dar îi și pedepsesc pe cei care încalcă principiile moralității.

„Icoana pe sticlă de la Laz” a scos în evidență talentul țăranilor noștri și a ajutat să fie cunoscută măiestria acestora în toată țara, fiind promovată la faza națională a concursului „Cultură și civilizație în România”.

„File de monografie” a făcut să fie cunoscută istoria a 90 de ani a colegiului nostru și, mai mult, a primit mențiune la faza națională a concursului.

În 2010 a fost pregătită lucrarea cu tema „Cetatea bastionară de tip Vauban”, lucrare care i-a ajutat atât pe elevi să cunoască circumstanțele care au dus la construirea frumoasei cetăți bastionare, importanța sa strategică și frumusețea arhitecturală.

Frumusețea lucrurilor făcute de măicuțele de la Mănăstirea Râmeț a fost prezentată în lucrarea „Firul de lână”, lucrare care a arătat lumii adevăratele valori ale „Scoarței de la Râmeț”, cum sunt denumite covoarele tradiționale țesute la mănăstire.

Și câte nu ar fi de spus sau de cunoscut? Dar timpul, dacă ne va fi aliat, ne va ajuta să promovăm tradițiile și să menținem trează conștiința națională în rândul tinerilor.

Profesor Simina – Camelia DURA

"SCHIMBAREA ÎNCEPE CU TINE"

Moto: Dăruind, vei dobândi.

Pentru a oferi un program educațional solid, un proces în continuă îmbunătățire, școlile trebuie să dezvolte și să mențină relații bune cu comunitățile din care fac parte. Școala este o parte esențială a comunității. Ea are rolul de a crea o conștiință civică și dorință de implicare a profesorilor, a părinților și a elevilor în proiectele importante ale comunității, oferind astfel multiple oportunități de învățare pentru elevi. Implementarea unui sistem de valori, educația ecologică, educația religioasă, educația patriotică, educația civică, reprezintă un plus de valoare adăugată școlii. Valorile școlii sunt instrumentele folosite pentru a atinge ceea ce ne propunem pentru elevii de azi, viitorii lideri de mâine.

Începând din acest an școlar, ne-am propus să derulăm o serie de proiecte mai mici sau mai mari, în cadrul programului "Schimbarea începe cu tine".

Primul proiect "Fii verde" a avut drept scop educația ecologică, prin care elevii au fost conștientizați despre influența activităților umane asupra mediului înconjurător, formarea unei atitudini pozitive față de mediu. Proiectul a fost inițiat de către profesor Tudor Adela și se derulează prin consiliul elevilor, coordonat de consilierul pentru proiecte educative.

PROIECT ECO

„Schimbarea începe cu tine”

Scop: reciclarea și valorificarea pet-urilor și deșeurilor din hârtie

Inițiator proiect: profesor Adela Tudor

Coordonatorii acțiunii: profesor Carmen Roman și Consiliul elevilor

Grup țintă: elevii și personalul colegiului

Perioada de desfășurare: anul școlar 2010-2011

Obiective:

– favorizarea însușirii unor cunoștințe din domeniul ecologiei prin activități cu caracter experimental

și demonstrativ, antrenarea elevilor în îndeplinirea acestora;

– conștientizarea elevilor privitor la importanța educației ecologice în școli;

– creșterea capacității de a ocroti, respecta și proteja natura;

– formarea unui comportament etic, civic, și a unor deprinderi de conservare a naturii;

– înțelegerea importanței sortării selective a deșeurilor în conformitate cu normele europene;

Desfășurarea activității:

1. declararea "zonei eco" din colegiu;

2. desfășurarea unei campanii de informare prin consiliul elevilor prin afișe, pliante vizând educația ecologică;

3. prezentarea modului prin care se realizează sortarea selectivă (turtirea pet-urilor, desfacerea cutiilor de carton etc.);

4. înființarea „Fondului Eco” gestionat de consiliul elevilor pentru alte proiecte cu caracter educativ

Proiectul se derulează până la sfârșitul anului școlar cu posibilitate de prelungire. Impactul în rândul elevilor a fost pozitiv, deoarece cu banii primiți s-au derulat alte proiecte mai mici, însă cel mai important aspect a fost faptul că s-a realizat o schimbare de mentalitate și de comportament în rândul elevilor.

Un alt proiect pe care l-am început și care se va derula pe o perioadă de timp mai lungă este un proiect

de ambientare a spațiilor verzi ale colegiului cu sprijinul comunității locale. Toate proiectele vor fi incluse în cadrul unui proiect mai amplu inițiat de Consiliul județean Alba, intitulat „Pro natura 2011” care are drept obiectiv general promovarea în rândul elevilor a dragostei pentru natură, finalizat cu premii generoase. Aceste proiecte au avut un puternic impact și în rândul părinților, care au apreciat activitățile derulate și le-au sprijinit.

Schimbarea tinerilor începe cu noi, profesori și părinți.

Profesor Adela TUDOR

PROIECTUL "BERETELE ALBASTRE"

Acest proiect a luat naștere din dorința de a prezenta elevilor alternative de petrecere a timpului liber. Ideea a fost dezbătută împreună cu elevii participanți în proiectul Comenius. Astfel, în data de 4 noiembrie 2010 s-a constituit prima ședință, în care s-a propus și s-a votat constituirea Clubului de Turism și Ecologie „Beretele Albastre”, având un număr de 69 membri fondatori, elevi ai colegiului nostru, coordonat de către psiholog Darius Duriga, profesor Fărcaș Paraschiva și profesor Macarie Valer. În adunările ce au urmat s-a propus și votat regulamentul de ordine interioară, statutul și structura clubului pe departamente (Departamentul Turism, Departamentul Ecologie, Departamentul Logistică și Departamentul Cultural-Artistic).

Clubul își propune ca prin activitățile pe care le desfășoară să promoveze valorile militare și ale colegiului militar albaiulian. În acest sens, și-a fixat următoarele obiective:

- Organizarea unor activități cu caracter civic, social și cultural;
- Organizarea de acțiuni de turism montan sau sportiv, promovarea ecoturismului, acțiuni de atra-

gere a elevilor în drumeții sau excursii și petrecerea timpului liber mai aproape de natură;

- Organizarea unor expoziții foto, vizionări de filme pe tema cunoașterii și protejării mediului înconjurător, precum și realizarea unor fotografii, creații literare sau video în acest sens;
- Colaborarea cu alte asociații sau cluburi similare din țară sau de pe plan local;
- Dezvoltarea personalității elevilor prin activități de socializare, dezvoltarea inteligenței emoționale, a spiritului de echipă și a aptitudinilor privind organizarea și desfășurarea unor astfel de activități;
- Creșterea disponibilității de voluntariat prin implicarea în diferite activități organizate atât la nivelul colegiului, cât și la nivelul municipiului;
- Participarea la activități de promovare a turismului și de reamenajare a unor zone afectate de exploatare, acțiuni de salubritate, de reîmpădurire, refacerea unor trasee, indicatoare turistice;

În acest an școlar, membrii clubului au desfășurat activități de ecologizare, au vizionat filme documentare cu tematică montană, au avut întâlniri cu membrii clubului de turism montan „Perpedes” al Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan”, s-au implicat în proiectul european Comenius care are ca temă promovarea turistică a județului Alba. În

cadrul acestui proiect, colegiul nostru este partener alături de instituții de învățământ din alte șase țări: Bulgaria, Polonia, Cehia, Grecia, Slovenia și Italia. În cadrul celei de-a doua etape a proiectului desfășurate la Alba Iulia au fost vizitate mai multe obiective turistice: Râmeț, Cheile Râmețului, Roșia-Montană, Cetatea Vauban Alba Carolina. Produsul de proiect cu referire la Cetatea Vauban, realizat de către elevii Curta Claudiu, Vârlan Alexandra și Cristea Bogdan a presupus realizarea unui film ce a fost postat, ulterior pe You tube. De asemenea, a fost realizată o expoziție foto cu imagini specifice fiecărei etape de proiect Comenius desfășurate : Slovenia – Celje, România – Alba Iulia, Polonia – Darlowo și Cehia – Nova Paka; a fost realizat, în cadrul colegiului un punct de informare – documentare privind activitățile realizate, intitulat Colțul „Beretelor Albastre”. Într-o perioadă relativ scurtă, dotarea clubului a început să câștige consistență, fiind ajutați în acest sens și de către Consiliul Județean Alba prin sponsorizarea unor echipamente sportive.

Activitățile desfășurate în acest an școlar au fost primite de către elevi cu mult entuziasm, aceștia implicându-se în organizarea și desfășurarea acțiunilor întreprinse. În planul de activități al C.T.E. “Beretele Albastre” s-au conturat următoarele:

- noiembrie 2010: drumetie pe traseul Alba Iulia – Dealul Mamut, cota 748 – Ampoița – Cheile Ampoiței – peștera Liliacilor și retur;

- februarie: excursie în Cheile Intregălzii, realizarea unei activități cu caracter civic pentru bătrânii din cătunul Răicani;

- martie: excursie la Arieșeni;

- martie: deplasare în Italia (Torino) în cadrul proiectului Comenius “Let’s promote and share the beauty of our regions” cu scopul promovării turistice a județului Alba;

- martie: concurs “Eco Cool” – prezentare de haine ecologice;

- aprilie: activitate de ecologizare : “Comoara verde din Întregalde”;

- aprilie: activitate de socializare – picnic;

- aprilie: deplasare în Bulgaria (Nova Zagora) în cadrul proiectului Comenius “Let’s promote and share the beauty of our regions” cu scopul promovării turistice a județului Alba;

- aprilie: acțiune de ecologizare la schitul Sf. Lazăr – Alba Iulia;

- aprilie: 1 Mai – excursie la Piatra Cetii;

- mai: deplasare în Grecia (Hagia Triada) în cadrul proiectului Comenius “Let’s promote and share the beauty of our regions” cu scopul promovării turistice a județului Alba;

- mai: acțiune de ecologizare a Cimitirului Eroilor;

- mai: participare la concursul “Turism cu manualul de istorie”;

- iunie: expediție în M-ții Apuseni / M-ții Ceahlău;

- permanent: derularea proiectului ecologic “Schimbarea începe cu tine” colectare a peturilor și hârtiei și reciclarea lor;

- permanent: în fiecare zi de vineri, C.T.E. “Beretele Albastre” are activitate de educație pe tematică ecologică și turistică (seară culturală, vizionari de filme, prezentări de diaporame etc.)

Sperăm ca prin aceste acțiuni să câștigăm noi membri, care să ducă mai departe țelul nostru și mulțumim conducerii colegiului pentru sprijinul acordat!

Psiholog Darius DURIGA

MICII ECOLOGIȘTI CU BERETELE ALBASTRE

Clubul de Turism și Ecologie „Beretele albastre” a luat ființă pentru iubitorii de ieșiri, de natură și de ecologie. Întrucât în țara noastră există un grad foarte mare de poluare acțiunile noastre de ecologizare se bazează pe colectarea deșeurilor de pe cursul râurilor, de pe marginea drumurilor, de la marginea pădurilor și de la capetele podurilor, pe distribuirea de pliante, precum și pe amplasarea de pan-carte

în

locurilor de unde s-au colectat deșeurile. În acest fel, noi considerăm că ceilalți oameni vor aprecia munca noastră și vor depozita deșeurile în locurile special amenajate.

Clubul deține 10 corturi, 5 saci de dormit, vase folosite pentru a prepara mâncarea, 15 rucsaci, precum și tricouri cu sigla clubului, provenind de la următorii sponsori: Consiliul Județean Alba, Primăria municipiului Alba – Iulia și Youth Bank.

Pe lângă acțiunile de ecologizare, organizăm și ieșiri cu cortul pentru a ne distra, pentru a ne cunoaște mai bine și pentru a întări relațiile dintre tinerii militari. Comunicarea este un lucru foarte important în ieșirile și acțiunile de ecologizare, dar, de asemenea, este foarte important și ajutorul reciproc al unui

număr mare de membri.

Prima ieșire a Clubului de Turism și Ecologie „Beretele Albastre” al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” a avut loc în iarna anului trecut. Elevii colegiului au părăsit garnizoana Alba Iulia pentru două zile, cu scopul de a face câteva acțiuni de caritate și de a se recrea. Înarmați cu rucsaci grei, am pornit spre

cabana haiducului Lucian și a hangiței Lenuța. Odată ajunși în Poiana

Galdei, la destinația stabilită, am organizat activitatea pe durata

șederii și, luând micul dejun,

am pornit în prima drumeție. Adevărul este că

nu am ajuns foarte departe, căci zăpada

intactă din curte ne-a făcut să

mai rămânem câteva minute, construind un

frumos om de zăpadă, căruia îi dădusem un aspect de militar.

După aceea, am luat rucsacii încărcăți cu merinde pe care aveam de gând să le dăm oamenilor dintr-un sat izolat cu prilejul venirii Crăciunului. Așa că am luat-o încetișor în urcare și după ce am privit peisajul mirific și am vizitat o peșteră, am ajuns în acel sat, unde am fost foarte mulțumiți de ospitalitatea cu care am fost primiți. Oamenii vârstnici s-au bucurat foarte tare văzându-ne, deoarece își aminteau de nepoții lor, iar cu lacrimi în ochi ne mulțumeau și ne făceau numai urări de bine.

Deși ne-am grăbit, tot am înserat în pădure, dar cu câteva lanterne, ne-am descurcat și am ajuns la cabană, roșii în obraji și puțin înghețați. Însă, acum urmează partea frumoasă: o mâncare delicioasă și niște

gogoși excepționale care ne așteptau de ceva timp. Ne-am propus să fie o seară deosebită, cântând în acompaniamentul de chitară, vizionând un film și

jucând diverse jocuri amuzante.

Târziu, în noapte, frânți de oboseală am adormit fiecare pe unde am apucat. Dimineața, de fapt, mai târziu puțin, deoarece iubim mult somnul, ne-am trezit foarte odihniți și gata de noi activități. Așa că haiducul Lucian ne-a propus să ieșim afară și să-l ajutăm cu gospodăria, deoarece acesta avea o minifermă foarte frumoasă.

Pregătindu-ne de plecare, așa, ca să încheiem cu bine această ieșire, băieții au făcut un grătar, iar fetele au aranjat frumos masa. În final, cu fețe triste, dar cu sufletele pline de bucurie, am revenit la realitatea școlii: lecții, teme, note...

Cum am spus, clubul „Beretele Albastre” este un club de turism și ecologie de aceea, de fiecare dată când avem ocazia, încercăm să ajutăm natura și mediul înconjurător, iar ieșirile noastre să nu fie doar pentru distracție și relaxare. Ultima ieșire, în Poiana Gălzii, a avut ca scop colectarea deșeurilor din Poiana Gălzii până la Roica. Toți cei prezenți, în număr de 30 (27 de la colegiul militar și 3 membri Youth Bank) împreună cu doamna profesoară Dura Simina și domnul psiholog Duriga Darius, au depus eforturi mari și au ajutat în strângerea deșeurilor. De asemenea, am încercat să convingem oamenii să nu mai arunce gunoaiile prin orice loc, împărțindu-le câteva pliante și lipind diverse afișe cu diferite mesaje, cât mai sugestive și mai convingătoare.

Această ieșire a durat două zile. Peste noapte ne-am așezat corturile la pensiunea „Floarea-de-colt”, fiind bine primiți și simțindu-ne minunat.

Peisajul de jur împrejur este minunat, fapt ce ne-a determinat să pornim ecologizarea fără a fi împinși de la spate, deoarece este păcat să pierdem asemenea locuri.

Seara, chiar dacă eram oboșiți, ne-am strâns în jurul unui foc de tabără pentru a cânta diverse cântece alături de frații Buricea, a ne cunoaște mai bine unii pe alții, căci rolul acestor ieșiri este și de a uni mai mult tinerii militari și de a comunica cu alți membri din alte licee, de exemplu, cu cei de la Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan”, pentru a ne împărtăși experiențele, noi de tineri militari, iar ei de adolescenți civili, mereu surprinși de evenimentele ce se desfășoară în liceul nostru și de activitățile la care luăm parte.

Pentru noi, aceste ieșiri din cadrul clubului „Beretele Albastre” sunt noi provocări și mereu vom încerca să organizăm diverse lucruri atractive și benefice atât mediului înconjurător, cât și nouă, tinerilor.

Elev fruntaș Corina CIOBANU, X D
Elev caporal Flavius FUNDEANU, X D
Elev fruntaș Roxana ȘERBAN, X D

UN SEMN ÎN URMA TA

L parterul instituției, alături de Sala tradițiilor se află și Sala trofeelor sportive. Este așezată acolo, pentru că atunci când cineva ne vizitează colegiul să aibă posibilitatea să vadă roadele muncii unor sportivi, profesori, antrenori, instructori care și-au marcat trecerea prin acest liceu cu „un semn”. Este o sală mare, cu un mobilier frumos din lemn masiv și covoare viu colorate. Pe latura din dreapta, de-a lungul peretelui se află vitrinele, unde cupe mari și mici de diferite forme, de culoarea aurului și a argintului stau falnice să fie admirate. Parcă în aer plutește un parfum de sărbătoare, de sobrietate care te îmbată, nici nu știi la care să te uiți, care este mai frumoasă, mai impunătoare. Îți vine să le atingi, să le mângâi, să le ridici în sus. Ele sunt grupate pe categorii de concursuri: Olimpiada de vară a sportului militar, concursuri județene, zonale, națio-

nale și grupate pe ramuri de sport. Nu am știut niciodată de ce este bine să lași mărturie în urma ta „un semn”, de ce trebuie să fie o asemenea sală într-un liceu, decât acum, când cariera mea se apropie de final și privesc în urmă cum anii au trecut și trebuie să las în urmă și eu ceva, de care viitoarele generații să-și aducă aminte.

Sunt mândru și plin de emoție atunci când un fost sportiv dorește să viziteze această Sală a trofeelor, trăiesc încă o dată emoția acordării cupei sau medaliei acestui sportiv.

Citești pe fața fiecăruia bucuria și surprinderea că își găsește trofeul care l-a făcut cunoscut la vremea aceea, parcă spune „asta e a mea, am câștigat-o acolo, cum de ați păstrat-o?” Sunt zeci sau poate sute de mărturii ale sportivilor în această sală, și, Doamne, câte nu s-au pierdut! Prin aceste cupe, medalii, diplo-

me care stau afișate în vitrinele Sălii trofeelor, Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” și-a câștigat faima. Fiecare trofeu are povestea lui, are suferința lui, lacrimile lui și fiecare reprezintă un soclu pe care este așezat colegiul. Amintesc aici o serie de sportivi care au adus un renume liceului și care au rămas într-o veșnică amintire în memoria sa: Oprea Constantin, Pomohaci Marcel, Cosma Mitică, Avrămuț Niculae, Susa Dan, Pop Mihai, Filip Sorin, Sora Puiu, Buzoiu Laurențiu, Lautărescu Daciana, Bulzan Gabriel, Katona S, Mici Ioan, Băban Mădălin, Mariș Antonia, Anghel Laurențiu, Hurubă Adrian, Mureșan Andrei. Acești atleți au adus mândrie liceului, nu numai pe plan local sau județean, ci o bună parte dintre ei au fost chiar campioni naționali, urcându-se pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere.

Alături de atleți, echipa de handbal a liceului, echipa de tir, tenismenii au făcut istorie în acest liceu câștigând multe ediții ale concursului militar de vară. Amintesc pe elevul Fugărețu Marius, de trei ori calificat la faza națională de tenis de masă și câștigătorul a patru ediții de Spartachiadă.

Am auzit de multe ori la diferite competiții locale, județene și chiar zonale, expresia de deznădejde a unor sportivi și chiar a unor antrenori „am picat cu liceul militar”. Ce altceva semnifică această expresie, decât că liceul militar este o forță, că și-a câștigat un renume și că adversarilor nu le este ușor să lupte cu echipele noastre. În ultima vreme, și-a făcut apariția pe scenă câștigătoarea etapei județene la baschet. Sportivii ca Glejer Andrei, Boboia Lucian, Trușculescu Adrian, Mănescu Gheorghe, Brudan Florin și mai noii componenți ai echipei, Oniga Sebastian, Moldovan Arnold au reușit să impună această echipă la fazele județene și zonale. Suntem o echipă de temut la faza zonală și echipa gazdă își ia toate măsurile necesare pentru jocul cu LM-ul. Chiar și la Olimpiada de vară a sportului militar, echipa de baschet începe să se facă simțită, ocupând pentru a doua oară locul al II-lea.

Toate aceste rezultate nu puteau fi realizate fără participarea profesorilor, antrenorilor, instructorilor militari care au pus mult suflet în realizarea acestor performanțe. Mă uit cu mult respect la profesorul

Cioca Ilie, Csergo Arpad, care au profesat și au trăit în acest liceu, au ieșit la pensie și au făcut ca prin activitatea depusă să apară în Sala trofeelor cupe și medalii de care suntem mândri. În viață, omul are și reușite și nereușite, dar important este să lași ceva în urma ta de care generațiile viitoare să-și aducă aminte cu drag.

Profesorul Cioca Ilie este un exemplu demn de urmat, el a deschis „poarta performanțelor” în Colegiul Militar „Mihai Viteazul”, i-a făcut pe mulți elevi ai liceului să urce pe podiumul de premiere pe cea mai înaltă treaptă. Îmi permit să vă prezint o poezie a unui campion, Avrămuț Niculae, fost sportiv al domnului Cioca Ilie.

*Amintirile unui campion
Îmi plac, ba chiar mai mult,
Îi iubesc pe cei care plâng
Pe podiumul de premiere
Îi admir, îi stimez, îi iubesc
Pentru că în ei vibrează CEVA!
Și CEVA-ul acela i-a ajutat
Să ajungă să plângă... ACOLO
Și-i iubesc pentru că
- gândesc eu -
Un om care plânge de fericire,
Cu atât mai greu a putut geme
După o înfrângere
Și nu a dat înapoi...*

De Ilie Cioca și de Crosul Unirii este legat numele

de Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”. De 20 de ani, această activitate se desfășoară la liceul nostru, suntem parteneri de nădejde cu Direcția Județeană de Sport în organizarea acestei competiții. Colegiul Militar culege mii și mii de aplauze și aprecieri pozitive pentru buna organizare și programul oferit participanților.

Alături de sportivii care au situat Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” pe o treaptă superioară în ierarhia liceelor, echipele de majorete ale colegiului au definitivat această poziție. La inițiativa colonelului Voicu Cioară, profesorul Iancu Secăreanu a fost primul care a făcut o trupă de majorete, și de aici concursul intern „Cupa majoretelor” și mai departe concursul județean de majorete, a cărui câștigători am fost noi, cei din Colegiul Militar, de două ori. Odată înființată această trupă, au apărut ofertele de spectacole la mai toate activitățile culturale și sportive. Peste tot, Colegiul Militar era prezent cu trupa de majorete, de la Serbările Unirii, la Zilele Albei, la deschiderea patinoarului, la meciurile de handbal, baschet, concursul de Power Lifting, deschiderea Zilelor Olimpismului, Crosul Unirii.

Peste tot unde am fost prezenți, am cules aplauze și admirația spectatorilor. Este „semnul” pe care-l las în urma mea în acest liceu.

Profesor Iancu-Sorin SECĂREANU

VOINȚĂ... EVOLUȚIE... PERFORMANȚĂ

Uimit de mirajul culorilor, încurajat de puterea minții, se lăsa purtat de propria-i conștiință... Cuprins de razele blestamate ale soarelui se simțea înnebunit de bătaile vulcanice ale inimii fragile, însă nu-i lipsea nimic. Ambiționat de dorința câștigului, nici măcar umbra deasă a stejarului bătrân nu-i putea egala satisfacția victoriei. Puterea minții îi este cristalizată în sângele lui arzător, care-i îmbălsămează cu polen roșiatic obraji sinceri. Contractiile nesfârșite ale mușchilor conturează forța nedepășită a voinței, care purifică orice gând înnegrit de cărbunele renunțării...

Pașii săi încrezători înfățișau imagini tot mai calde, luminate de un duh al sine-lui. Le privește uimit... imaginile îl sorbeau cu lăcomie, tot mai intens spre lumea pașilor. Își continua jocul spre victorie, eludând orice obstacol. Brațele sale erau cuprinse de dorință, iar în pumnii săi strânși părea să dețină poțiunea magică. Cu mușchii încordați de forța unei minți strălucite, lovea orice sunet care încerca să-i păteze visul. Își urmărea scopul și nici măcar răsul colorat și chicotelile tinerilor adunați pe banca de alături nu-l determina să se abată din cale.

Avea un vis clar, încadrat cu speranță și voință, iar cuvintele – cheie erau „Vreau să depășesc limitele”. Această dorință de a concura cu tine însuși și de a deveni învingător al acestei competiții este de cele mai multe ori formula succesului. Nici nu poate fi vorba de

un concurent mai important care să îți aducă mai multă motivație.

Sportul te determină să vrei să demonstrezi că te poți întrece pe tine însuși de fiecare dată, fiind din ce în ce mai bun. De asemenea, întreține dorința de evoluție și performanță.

Evoluția este un necesar al dezvoltării. Gândind în profunzimea procesului nostru de formare, evoluția ne definește, întrucât a șlefuit fiecare treaptă parcursă de-a lungul anilor. Performanța este idealul pe care un sportiv poate să o obțină printr-o evoluție stabilă, bazată pe siguranță și voință, dar nu în ultimul rând, muncă.

Pentru început în inima fiecăruia, sportul se naște ca o pasiune, te atrage spre lumea competițiilor și a întrecerilor, iar apoi te captivează. Te va încătușa în vraja sa, exact așa cum mi s-a întâmplat mie acum câteva momente... am fost captivată de imaginea de la intrarea în sala de sport. Privindu-l, m-am transpus în acel cadru, lăsându-mă purtată de gândurile și frământările unui sportiv pasionat.

Așadar, acesta este doar începutul unei povești cuprinse de hipnoza celor trei cuvinte cheie: voință, evoluție, performanță.

Elev sergent

Simona CHIȘIU, XI D

LA ÎNCEPUT DE DRUM...

După cum ne spune și poetul Lucian Blaga, pentru a-ți atinge țelul nu trebuie să existe impedimente în drumul ce accede spre „bolta de vise”. Concepția aceasta ne-a motivat să continuăm cu pași fermi acest drum pe care l-am ales.

Startul acestui maraton a fost dat de primul contact cu ceea ce urma să fie un semn distinctiv față de vechii tovarăși din copilărie, și anume uniforma bleumarin. Am început să ne deprindem apoi cu primele elemente de instrucție militară. Cuvântul potrivit pentru a descrie aceste clipe este „eternitate”, căci ele vor fi amintiri perene în sufletul nostru... Îmbătați de gloria primei defilări în fața părinților mândri, vedeam cum viitorul nostru prinde contur... După ce am fost prezentați oficial ca fiind bobocii acestei prestigioase instituții de învățământ din sânul căreia au ieșit militari adevărați, inițierea noastră a debutat printr-un minunat legământ care urma să ne lege spiritual pe drumul nostru spre înalt.

Iată că a sosit și momentul primei deșteptări și al clipei de nostalgie pentru vremurile când mituiam

ceasul să mai întârzie cinci minute. După ce am dus cu bine la sfârșit primele sarcini de militari în devenire, am fost luați în primire de ochii scrutători ai instructorilor militari la prima inspecție de dimineață. În pași de defilare, am pornit hotărâți spre locul în care viața de cazarmă te îmbie cu dorința de informare și setea de cunoaștere. Dascălii noștri sunt primii factori ai modelării noastre, căci în lipsa modelului parental atât de necesar adolescenților în formare, ei devin modele de referință, un exemplu viu fiind diriginta noastră, datorită căreia termenul inexpressiv de „clasă” s-a metamorfozat în „colectiv, familie”, ajutându-ne să vedem oportunitățile oferite de acest colegiu prin care ne putem descoperi talentele, abilitățile, aptitudinile și putem excela în diverse domenii.

Sperăm ca și noi, precum atâtea generații, să trecem cu fruntea sus prin acest templu al cunoașterii și desăvârșirii umane...

Elev Diana FARA, IX A

AM ÎNȚELES, SĂ TRĂIȚI !

Ordinul este o prevedere imperativă dată în conformitate cu actele normative și stă la baza oricărei acțiuni militare. Pentru noi, elevii colegiului militar, ordinul reprezintă cel mai important act privind desfășurarea activității noastre, este cel cu care ne-am obișnuit încă de la primii pași făcuți spre cariera militară.

În primele zile petrecute în colegiu, nu eram conștienți de adevărata valoare a disciplinei, a executării comenzilor, fiind obișnuiți cu mediul familial, loc unde am fost uneori supraapreciați pentru merite cotidiene. Însă pe parcurs, am început să vedem la ce nivel se ridică importanța unui ordin, sesizând astfel și consecințele neîndepliniri acestuia corect și la timp. Ne-am gândit și la dorința noastră de a ne crea viitorul, de a ajunge în stadiul de a comanda și de a avea onoarea de a-i conduce pe alții pe acest drum, dar am observat și responsabilitatea pe care o incumbă aceasta. Orice comandant de companie trebuie să se îngrijească de cei care i se subordonează, să raporteze ierarhic neregulile constatate, să se prezinte la ordin, să cunoască situația, iar în privința ordinului, aceștia

sunt obligați să verifice executarea lor, asigurându-se înainte că subalternii l-au înțeles și îl pot îndeplini.

Pentru noi, a avansa într-o funcție de comandă reprezintă încă un pas mărunț, dar sigur, spre visul nostru de a ajunge ofițeri militari. De aceea, încercăm să fim mai responsabili și să ne implicăm în acțiunile desfășurate pentru a progresa. Pe mulți dintre noi ne cuprind emoțiile când observăm că suntem tot mai aproape de a ne îndeplini idealul. Sunt momente când ne imaginăm în locul comandanților noștri, impunând respect prin comportament și atitudine la fel ca ei, ofițeri ce sunt adevărate modele pentru noi prin modul de abordare a problemelor, respectarea regulamentelor, corectitudine și exigență față de sine și ceilalți.

Acum, noi suntem cei care luptă, care continuă să treacă peste obstacole, să asculte și să execute, pentru a avansa și a cunoaște cât mai mult. Vrem să trăim bucuria, mândria și onoarea unui „Am înțeles, să trăiți!”

Elev fruntaș Georgiana BRÂNZEA, IX A
Elev Ionuț POP, IX A

PROFILUL DE IMAGINE AL COLEGIULUI MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL”

În principal, profilul de imagine al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” s-a format prin reflectarea de către mass-media a activităților instituției de învățământ, a rezultatelor obținute în cadrul procesului instructiv-educativ, pe timpul unui an școlar, a sprijinului și implicării colegiului în și la activitățile desfășurate la nivel local, a participării elevilor și cadrelor la diferite vizite și activități din cadrul proiectelor școlare europene și a parteneriatelor încheiate.

De fiecare dată, tinerii in uniforme albastre reușesc să facă față cu brio tuturor activităților. Apoi, în timp,

s-a dovedit că promovarea și orientarea spre colegiul militar se realizează și prin intermediul mass-media, care de-a lungul timpului au reflectat foarte bine întreaga activitate a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, dovadă fiind și numărul mare de accesări ale site-ului colegiului, dar, mai ales, concurența, tot mai mare la examenul de admitere pentru clasa a IX-a.

Toate aceste manifestări, participări, rezultate constituie evenimente de interes media și oportunitatea de a transmite mesaje - cheie către audiențe de interes, fie ele interne sau externe. Pentru a transmite un mesaj corect și coerent, acesta trebuie să fie în concor-

COLEGIUL MILITAR LICEAL

" Non scolae sed vitae discimus "

Vointa Motivatie Incusinta Har Abnegatie Inteligenta Lauri
Imaginatie Tenacitate Echilibru Altruism Zel Unitate

"Școală Europeană - 2006"

Admitere	Conducere	Invatamant	Galerie foto	Contact
→ FINALITATI	→ Promotii	ULTIMA ACTUALIZARE 17.04.2011 vizualizare optimă: Mozilla Firefox rezoluție 1024 / 768		Căsuța poștală
→ Proiecte internationale	→ Proiecte educative	NEW! Găsiți nouități în secțiunile următoare:		
→ Extracurriculare	→ Agenda colegiului	Agenda colegiului		
→ Declarații de avere				

In memoriam...
domnilor comandori Sorin Avram și Laurențiu Chirșă

Tradiții	Publicații	Logistica	Istoric	Regiune

danță cu valorile și cultura organizațională a instituției militare, cu obiectivele de comunicare stabilite prin strategia de comunicare a Ministerului Apărării Naționale, dar și cu realitățile profesionale și sociale specifice.

Imaginea colegiului militar albaulian este pozitivă și s-a realizat în timp, fiind perceput ca o instituție credibilă, cu rezultate bune și foarte bune, partener de încredere în comunitatea locală și motiv de mândrie pentru județul Alba și nu

numai. Realizarea unei bune imagini s-a făcut prin intermediul publicațiilor militare și a produselor de informare coordonate de către Ministerul Apărării Naționale, dar și prin mass-media locală, respectând principiul „vocii unice” și celelalte reguli prevăzute în strategia de comunicare a Ministerului Apărării Naționale.

În fiecare an școlar, aparițiile în mass-media civilă și militară au depășit 350, reușind de fiecare dată să avem o abordare pro activă cu rezultate bune și un profil de imagine pe măsura așteptărilor.

Regulile reușitei în orice domeniu sunt: pregătirea, voința, implicarea și perseverența. Nu poți să faci lucrurile să meargă în salturi. Toate acestea completează formula succesului. Nu este puțin lucru, având în vedere că în colegiul militar toate activitățile se desfășoară riguros. Disciplina își spune cuvântul în viața de zi cu zi. Orice reușită presupune muncă susținută și, prin urmare, trebuie să fie cunoscută. Aprecieră nu este alta decât satisfacția că, la nivelul la care ne desfășurăm fiecare activitatea, am depus tot efortul cu suflet și pasiune.

*Referent relații publice
Daniela FILIMON*

O STEA URMÂNDU-ȘI DRUMUL

Partea I

*„Odată cu prima gură de aer, începi să mori.
Odată cu prima clipire începi să păcătuiești.
Odată cu primul semn de întrebare... ești”*

O stea, în toată splendoarea ei, plină de lumină și căldură, veghea la Universul prin care hoinărea. Milenii de-a rândul a căutat ceva... ceva ce știa că trebuie să găsească.

La un moment dat, simți că ceva se pringle pe suprafața ei... era o picătură de apă cristalină, apă stelară. Acea picătură în care se oglindeau toate constelațiile existente a străpuns răsunător orice barieră, de orice natură. Când se afla la câteva sute de metri deasupra solului, a dezlănțuit un tunet ce exprima nerăbdare și dorință, până când a zdrobit fiecare particulă de pământ asupra căreia se avânta. Au urmat în cele din urmă șiruri de lacrimi asemenea în care erau sechestrare învățături dinainte de Antichitate... de la de Geneză până în momentul în care s-a contopit cu Terra. Una câte una au reușit să creeze o oază plină de splendoare și înțelepciune. Rând pe rând au căzut sute, mii, milioane de fărâme din acea stea până s-a stins de pe bolta cerească, alunecând într-un labirint ... atât de sobru... atât de celest...

Apa era atât de pură... atât de calmă încât până și o briză fină crea cele mai sfioase valuri de mărimea unui fir de iarbă. Împrejur nu era nimeni... doar pământ și... cer. La suprafață se zăreau licăriri slabe, oarecum ritmate însă atât de dezorganizate încât uneori oaza era lumina însăși, cuprinzând perdeaua neagră adusă de venirea nopții. Deodată, o frunte parcă de porțelan, urmată de două pleoape închise, un nas mic, perfect și două buze subțiri și roșii. Părul șaten, acum ud ieșea centimetru cu centimetru mulându-se pe umeri. Ochii s-au deschis într-un final, dezvăluind un colț al universului. Asistam la o prezentare, iar ființa renăscută creștea din lac pas cu pas urcând parcă o scară... treaptă cu treaptă dezvăluind tot mai mult. O piele catifelată îmbrăca acel suflet celest cu o rochie de un albastru marin pur combinat cu tainele nocturne. Era superbă!

În prelungirea urechilor atârnav fire argintii cu cioburi înșirate la întâmplare, bucăți și bucățele din ce-a mai rămas din astrul fizic. Ea pășea timidă, dar știa unde, pe pământul crăpat de secetă, brăzdat de vânt, uscat de timp...

Mângâia grațios cu mâna aerul, iar în urmă lăsa doar urme plumburii.

Se îndepărta parcă plutind fără să privească înapoi, ci undeva spre locul de unde a venit și unde se întorce. Oaza a rămas goală... sufletul acesteia se îndepărta... apa devenise murdară pierzându-și puritatea... era de-a dreptul mizerabilă. Densitatea creștea treptat devenind din lichid mâl și, mai apoi, pământ. Cu fiecare pas al ei, un ciorchine de pământ era smuls de o forță necunoscută și pus să leviteze din ce în ce mai sus, formând o scară, ajutând-o să eclipseze îndeaproape fiecare astru.

Grația ei însoțea mișcare pletelor în bătaia vântului și a aerului rarefiat, precum și felul în care se mișca, pășea și privea... toate acestea aduceau cu imaginea unui vals. Valsul ei cu noaptea, un vals plin de...

Partea a II-a

„Totul e mai frumos în doi, chiar și chinul”

A mai trecut o zi de lucru... El se îndrepta din nou spre casă, din nou plictisit, obosit și enervat de tot ce-l înconjura, din nou fără direcție, din nou... Un „din nou” ce-i părea că durează de o veșnicie. A deschis ușa locuinței cu același sentiment cu care un atlet așteaptă finalul unui maraton. Avea în minte doar momentul în care se acoperea cu plapuma și evada din realitatea crudă ce-l înconjura. Și-a aruncat încălțăminte, fără a se apleca, și-a așezat mapa în celălalt capăt al holului pe o noptieră și a deschis ușa sufrageriei larg urmărind dezastrul ce i se înfățișa înaintea ochilor – total neinteresant, pășea apăsător. S-a dezbrăcat cu greu de parcă ar fi fost înlănțuit în haine, iar gândul finish-lui mult dorit încă îl sâcăia dându-i impresia că restul trupului nu-l mai ascultă... nici asta nu-l mai sensibiliza, ci doar îl făcea să fie mai morocănos. S-a apropiat de geamul

din dormitor, plumbul cerului îl apăsa, îl simțea peste tot... „nu se mai termină odată?”... Într-adevăr, se citea chiar și pe chipul său acest sentiment de expunere la diferite neplăceri interminabile. Avea o energie debordantă însă nu era de ajuns pentru a-i urni membrele. S-a întors, avansând spre pat și ca și cum s-ar fi împiedicat, a ajuns drept pe perna lui potrivit de tare, pernă ce devenise prieten, sfetnic... s-a rostogolit la 180 de grade, iar acum privea tavanul gol, căutând măcar ceva ce nu trebuia să fie acolo și s-a enervat cumplit că totul era prea alb. Și-a tras ușor pătura peste el și simțea fiori de gheață pe mâini, picioare și gât... dar îi plăcea... îl ajuta să doarmă. A mai oftat pentru ultima oară după care a închis lent ochii... treptat... treptat, de parcă acum ar fi regretat că a ales să pășească în tărâmul viselor. Și a adormit...

Partea a III-a

*„Ridică-te la cer!
Nu prețuiești pe cineva...
Decât atunci când îl pierzi...”*

Un vals plin de emoție și pasiune. El o privea de după o stâncă, plin de emoție cu ochii mari și sclipitori, având un zâmbet atât de sincer și călduros încât ar fi înduioșat și cel mai crud suflet... încât ar fi topit și cea mai rece inimă. Ea nu-l vedea și continua să meargă țintind cea mi îndepărtată stea. El era prea jos. Cu toate acestea, simțea la fiecare pas cum vântul, acum tăios, îi sfâșia duhul ființei lăsând câte o fâșie să cadă pe umerii lui, împodobindu-i. Acum, ea dădea impresia că părăsește scena pe care și-a făcut numărul impecabil, dar totuși fără să-l săvârșească. Pe măsură ce înainta îi era tot mai greu să țină ochii deschiși, încât probabil din cauza durerii, o lacrimă s-a prelins în colțul ochiului, mai apoi risipindu-se într-un picaj crunt... până ce a ajuns pe obrazul lui continuându-și astfel drumul firesc, ajungând în colțul buzelor... i se părea amară. El nu înțelegea... îi părea fericită... și s-a întristat și el, și-a lăsat privirea în pământ strângând pumnii și dinții.

Ceva îl apăsa pe piept încât uneori auzea cum crâncnesc oasele ce-i adăposteau inima, dar a adunat și amplificat acest sentiment până când a izbutit să dea drumul unui strigăt de furie ce a zguduit pământul dar, unda sunetului reușit doar să îi atingă ușor rochia frumoasei creaturi. Crăpăturile ce împânzeau solul ca o pânză uriașă s-au transformat în prăpăstii fără fund, bucăți uriașe de pământ s-au înălțat zgomotos, formând o scară sub forma unei spirale până la ea, dar ea

era la fel de ruptă de realitate. El și-a ridicat capul, dezvăluind o privire tulburată, dar care căuta totuși mângâiere și sărind cu o forță supraomenească, pășea pe acele scări din ce în ce mai repede. Ea a continuat să meargă fără să privească în spate, fiind la fel de concentrată asupra destinației finale. Chiar dacă el nu conștientiza sau nu voia să realizeze asta, impasibilitatea ei îl sfârâma pe dinăuntru precum un zid lovit de ghiulele în repetate rânduri. Atunci când a ajuns pe ultima treaptă a observat că ea se îndepărtase și acum era la sute de metri distanță. Asta i-a răscolit ambiția, făcându-l să leviteze cu o ultimă fărâma de energie și putere, însă cu o voință incomensurabilă. Într-o fracțiune de secundă a ajuns în fața ei, făcând-o să se oprească. Degeaba. Ființa celestă nu-l privea pe el, ci privea prin el, întrezărind cerul de parcă se uita printr-un pahar gol... iar el exact așa se simțea.

— Te rog, ascultă-mă!

Dar ea părea inertă, i se zărea o lacrimă în care se oglindea chipul lui.

— Te rog, privește-mă! a țipat el. Șuietul cuvintelor erau atât de puternice încât i-a deranjat câteva șuvițe de păr.

A căzut în genunchi, plângând cu stropi otrăviți de durere... în acel moment ea l-a ridicat fără să-l atingă și l-a privit atât de duios în ochi încât el a început să plângă de fericire; lacrimile nu conteneau să curgă...

— Te iubesc... i-a șoptit ea...

Atunci, el simțit că ia foc și-a vrut să o strângă la piept însă... când era pe aproape să o cuprindă, ea s-a prefăcut într-o perdea de fum înălțându-se, continuându-și drumul. Era stupefiat. A făcut ochii mari, după care a urmărit o ultimă dără a ei, țipând disperat: „Nuuuu!” Ceva l-a izbit în piept aruncându-l spre pământ, în drumul său zdrobind cu propriul trup toate formațiunile de pământ întâlnite, totul a dispărut într-o negură absolută...

Cosmin CIOFU, XI A

LOCUL MEU DE REFUGIU

Există și pentru mine un loc de refugiu. E acel loc în care mă simt liniștit și profit refugiindu-mă acolo, când întâmpin un obstacol foarte mare în viață.

Am căutat mult pentru a găsi acel loc, a fost o adevărată povară, deoarece acest spațiu infinit permite fiecăruia să miște prin el, dar puțin. Găsesc acea încăpăre de refugiu, acea bucățică de căldură unde sunt întâmpinat de un înger păzitor. Îngerul meu deține cheia încăperii, cheie care n-a mai fost folosită niciodată. Cu un vag sentiment de sfială am cerut îngerului cheia. Fără a rosti vreun cuvânt, dar cu foarte multă bucurie, acesta a întins mâna asupra capului meu, iar împrejurul gâtului mi-a apărut un lăntișor de care atârna un medalion cu poza mamei mele. Am dat liber îngerului, iar cheia am lăsat-o la vedere, pentru a permite celor întristați să se furișeze în camera mea de refugiu, unde să-și descarce conștiința. De multe ori mi s-a întâmplat să ajung în fața cămăruței mele și să găsesc ușa larg deschisă. Înăuntru nu era nimeni, nu lipsea niciun lucru, ba chiar unele erau aranjate la

locul lor și șterse de praf. Am rămas surprins. Prima impresie m-a făcut să cred că s-a întors îngerul pentru a avea grijă de mine, dar, nici urmă de el. Întreaga poveste mi se părea un mister, mai ales când

am descoperit cheia la locul ei. E ciudat să-ți găsești un loc de refugiu, apoi cineva să-ți saboteze intimitatea.

Părăsind camera de refugiu am luat medalionul cu mine, dar am rămas surprins când m-am întors și am găsit din nou ușa larg deschisă. Pe masă am găsit peste un strat de trandafiri o altă fotografie, tot chipul mamei mele. Era fericită, zâmbea. Brusc îmi amintesc că această poză i-am făcut-o cadou mamei anul trecut. Într-o zi simțeam nevoia de a fi singur și m-am refugiat în acea cameră, unde pereții îmi erau prieteni, batista cu care îmi ștergeam lacrimile nu spune nimănui că plâng, iar razele de lumină care veneau din interiorul inimii mele îmi înseninau fața. Surprins, ca de altă dată, am găsit ușa deschisă, acum lipsea tabloul meu preferat, o frumoasă grădină de trandafiri. Din întâmplare, după câteva zile am zărit tabloul în camera mamei și am hotărât să-i cer explicații.

Mama a înțeles ce vroiam și mă privea zâmbind. Atunci am aflat că și ea avea un loc de refugiu, dar niciodată nu a lăsat cheia la vedere.

M-am refugiat împreună cu mama în adâncul sufletului meu și ajunși în fața ușii, aceasta s-a deschis singură. Atunci am înțeles că prezența mamei este motivul deschiderii ușii sufletului meu.

Din acel moment am realizat că eu sunt refugiu mamei, iar ea este cea permanent prezentă în sufletul meu, fiind cea în care mă refugiez, cea care are grijă de camera mea de refugiu, de sufletul meu, unde mă ascund când întâmpin o greutate.

Andrei FEISAN, X D

DEBUT LITERAR

*Ești tot ceea ce mă-nconjoară
Ești floarea dulce ca de mai
Ești raza caldă ca de vară
Care peste norii puri și albaștri lin zboară
În casa sufletului meu sărman să ceară
O doză inocentă de iubire
Spre a noastră dulce fericire*

*Sufletul mi-e carte prăfuită
Din care parcă nu s-a mai citit demult
Dar azi e curățat fără de teamă
De fulgii dalbi ai unui porumbel divin
Care se pare că s-a hotărât să-și facă
În acest suflet clandestin
Un cuib curat ca lacrima de crin*

*Din al tău zâmbet iese la iveală
Ceva măreț... ceva de nedescris.
Mai ții tu minte atunci prima oară?
Când eu te luam de mână cu sfială
Și îți șopteam cuvinte de vis?
Se pare că s-au împlinit
Și acum nimic nu ne doboară.*

*Un gând curat din această primăvară
Îmi vine-n minte și încep să râd
Cât de frumoasă ești tu dulcea mea
Și cum mă lași ca eu povestea ta s-o cânt.*

*În astă zi de Martie, fecioară
Eu sunt departe, dar pe privesc în gând
Ce aş putea să-ți dau în astă zi specială
Mai mult decât ceea ce tocmai sunt.*

Andrei ROMAN, XII C

SIMEZĂ

desen de Adina STAN, X A

LIRICA

CAMELIA

Am pus din nou ață

*Am pus din nou ață în acul creator
Să cos idealuri în pânze prăfuite,
Se leagă atâtea întrebări de-un suflet gol
Învăluit în croiala destinului ce minte.*

*Am pus din nou ață, dar acul demult a ruginit,
Nu se mai leagă vise, nici clipe, nici nimic
Sunt eu cu mine sau chiar noi
Și învățăm din Cartea Vieții
Să conturăm un alt desen... pe alte foi.*

*Am pus din nou ață, cea veche s-a rupt,
Atunci era mătase lipind o bucată de lut,
Acum e o veche lână din caierul bunicii
Și țese povestea pe-un pergament necunoscut.*

Camelia Dumitraș, XI B

DENIZ

Dorințe

*Vreau să mă ardă apa...
Și să mă răcorească focul*

*Să mă-ngrop în aer
Și să-mi respir pământul*

*Să merg pe stele
Să mă pierd în lumina nopții*

*Să am arsuri de la ploaie
Și să-mi storc hainele de foc*

*Să mă îngă roua,
Și stau la umbra razelor de soare.*

*Vreau, să fiu illogică în lumea logică
Și să vorbesc ascultând tăcerea
vorbelor mele*

Vreau să fiu... EU !

Deniz OLCAR, X C

Înger pe Pământ

Eram un înger cu aripile tăiate
 Exilat în întunericul de sub soare,
 În mare de ură, unde iubirea e o iluzie
 În care ne punem cu toții speranța.
 Eram prinsă între cer și mare;
 Nu ajungeam la Lună,
 Nu ajungeam la stele.
 Erau prea sus, prea depărate,
 Erau doar în visele mele.
 Și marea-nvolburată era atât de frumoasă,
 Atât de atrăgătoare, atât de furioasă.
 M-am urcat pe-un colț de stâncă
 Și-o priveam...
 Mă apropiam de ea simțind adrenalina
 Am pătruns în întunericul rece și nu găseam ieșirea...
 M-am dat bătută-nimic nu mai avea sens.
 Era frumos, era liniște...
 Era nimic și era tot,
 Era tot ce vroiam să fie
 Și nimic din ceea ce aveam nevoie.
 Mi-am găsit aripile... nu știu unde
 Și-am zburat în Univers.

Diana TOMA, X C

DIANA TOMA

CORNELIU KOSS

Interzis

Alergi prin plaiuri galbene de soare
 Ce-și scaldă-n ceruri picioarele de aur
 Și cu părul blond mângâie tămăduitor
 Rănile usturătoare ale muritorilor.

În lanul roșu focos te urmăresc timid,
 Mă strecur printre frunzele ce mor,
 Roșu arzând morbidu în jilful de foc
 Ce-l port netemător pe umeri.

La întâlnirea noastră, lumea se surpă,
 Hărta se înecă și aerul se sufocă.
 Totul e pe dos începând de sus în jos,
 Antrenând nimicul și-anulând totul.

Corneliu KOSS, X C

Stea...

*Din praf de stele
S-a născut o stea
Ce-a picurat pe urmele sale
Simțiri de catifea...*

*Cu fir din suflet
Fredona cuvinte
Pe-ale căror sensuri am pășit
Cu grijă și luare-aminte*

*Un „mulțumită ție”
Nu prea ar fi de ajuns
Căci mâna ți-am simțit-o strâns
Când soarele părea apus.*

*Un zâmbet al ochilor,
Un înger al lui Dumnezeu,
O picătură a destinului
În cartea sufletului meu.*

Mădălina CSONKA, X E

DESPINA

Iarna vieții

*E prea frig pe pământ, e rece în esență...
E aproape imperfect, dar cald în aparență
Scrumul îngerilor arși în cer, cade violent
E atât de sinistru, lipsit de sentiment...
Aud ecoul mut al focului ce arde
E o noapte pustie și în această noapte...
Mă înzec cu oxigenul ce mi-e blocat în sânge,
As vrea să plec spre flăcări deși eul îmi plânge!*

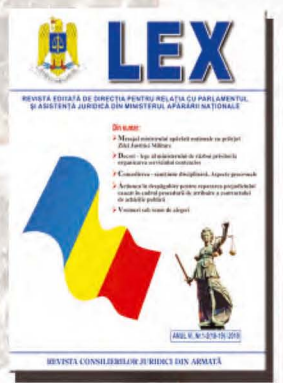
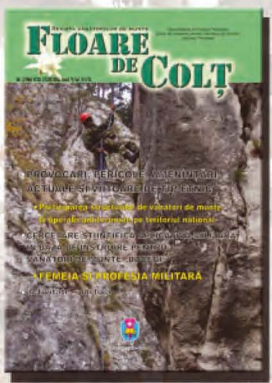
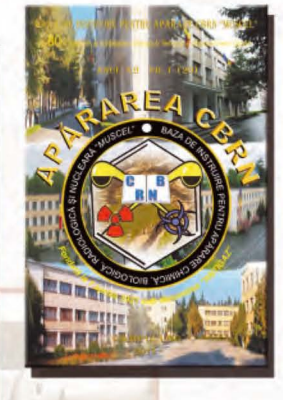
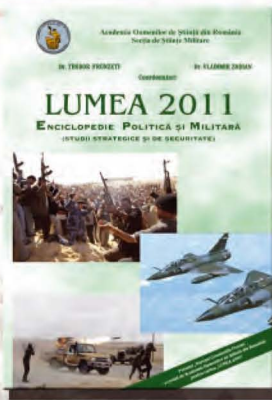
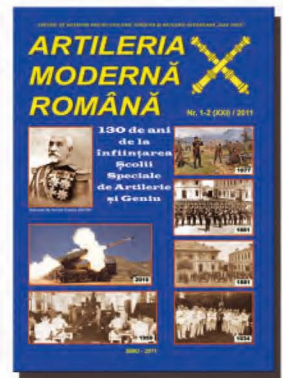
Despina BECHEANU, X D

„Cartea este o pasiune, iar pasiunea se împarte”

STATUL MAJOR GENERAL
Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei
ENCICLOPEDIA
ARMATEI
ROMÂNIEI **REVISTE PUBLICATE**

EDITARE, PROCESARE DIGITALĂ, TEHNOREDACTARE, CORECTURĂ,
TIPĂRIRE ȘI FINISARE LA STANDARDE SUPERIOARE DE CALITATE

B-dul Ion Mihalache nr. 124-126 ◯ Tel.: 021 224.26.34 ◯ E-mail: ctea_smg@yahoo.com ◯ www.defense.ro/edituractea

anywhere - at home